CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"And they continued stedfastly in the apostles' doctrine and fellowship, and in breaking of bread, and in prayers." Acts 2: 42

FEBR. 24th 1961 - No. 484 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Levensvragen

en het Johannes Evangelie

door Rev. LOUIS TAMMINGA

Ontelbare keren hebben we het gehoord: dat het Woord van God het antwoord is op onze vele levensproblemen. Maar even zoveel malen hebben we ervaren dat dit alleen door strijd beleefd wordt.

Het lezen van de Heilige Schrift is niet te vergelijken met het lezen van een roman, die ons boeit, maar die verzadiging brengt zodra de inhoud is opgenomen; een opnieuw-lezen zou onvermijdelijk tot verveling leiden. Zo is het met de Bijbel niet. Er ligt in de Schrift een onuitputtelijkheid waar we nooit mee klaar komen. Zodra we tot de Bijbel komen met de gedachte, dat we het wel weten, is de verschraling al ingetreden. Er ligt een geheim in de Schrift en we zullen dat geheim alleen verstaan en steeds meer verstaan wanneer het hart brandende wordt evenals het hart van de Emmausgangers toen Jezus hen de Schrift opende.

Ziedaar de grondgedachte en thema van Prof. G. C. Berkouwer in zijn nieuwe boek over het Johannes Evangelie, **"Het Licht der Wereld"**, dat onlangs bij Uitgeversmaatschappij Kok te Kampen verscheen. En het is door deze schriftuurlijke schriftopvatting, dat dit laatste boek van Prof. Berkouwer zo'n betrouwbare gids kan zijn voor de lezer, die het licht van God's Woord zoekt te werpen op de levensvragen, die zich steeds weer in ons aller levens opdringen.

Daarom is dit boek ook meer een ontdekkende tocht door het evangelie van Johannes, want hier ontmoet de gelovige een ontvankelijkheid voor de stem van God voor de volheid van het leven, die zo aanstekelijk en verruimend werkt dat daardoor het verdere persoonlijke bijbellezen meer kleur en diepte zal krijgen.

Lees dit boek, lees het met inspanning, want alhoewel Prof. Berkouwer helder schrijft en dit boek voor de gewone kerkganger geschreven is, moet men toch met aandacht lezen om er blijvend iets aan te hebben. Om U daarin te stimuleren wil ik even een willekeurige greep doen uit de schat van inzichten en antwoorden, die Berkouwer opmerkt in het Johannes Evangelie als lichtlijnen in de strijd die wij hier allemaal te voeren hebben.

De sleutel voor het verstaan van dit evangelie en van God's hand in ons leven vindt de schrijver in Johannes 20 : 31: "deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus en opdat gij gelovende het leven hebt in Zijn naam." En inderdaad, dat zal voor de Christen steeds weer de omlijsting voor zijn levensuitzicht en schriftonderzoek moeten zijn. Want in alle levensvragen zullen we nu nooit zo maar een tijdelijke oplossing zonder meer in de Bijbel pogen te vinden, zo maar in dit horizontale vlak. Nee, de Geest leidt ons in het Johannes evangelie steeds weer naar het licht van het eeuwige leven, dat hier en nu al schijnen mag, in alle omstandigheden van het leven. Dat maakt verticale levens: God's hand opmerken in ons leven, waar Hij bezig is Zijn Koninkrijk in Zijn Zoon gestalte te geven.

Heel scherp stelt Johannes dit voor ogen. Christus is maar niet een aanvaardbare mogelijkheid, maar is **het** licht der wereld, en alle andere wegen tot de Vader zijn doelloos en onmogelijk. De wereldgeschiedenis en onze persoonlijke levensgeschiedenis kennen een grote verscheidenheid van ingrijpende wendingen en beslissingen. Maar voor Johannes zijn die allemaal onderworpen aan **de** ene grote beslissing: **de aanvaarding van Christus als de Redder van onze ziel, lichaam en heel het leven.**

Boeiend is in dit verband de beschouwing over de **liefde**, die door Johannes steeds in dit raam wordt geplaatst. Wij zijn vaak argwanend tegenover mensen, die altijd over de liefde praten. Wij willen het aanvullen met andere begrippen om eenzijdigheden te voorkomen. Wij willen de liefde compenseren en een evenwicht aanbrengen tussen liefde en gerechtigheid. Maar dan zijn we ver verwijderd van Johannes. Want hij beschrijft de liefde als een historische werkelijkheid, tastbaar geworden in Christus Jezus, het openbaringsmysterie van het Lam Gods. Alle eenzijdigheid is aan deze liefde vreemd. Door deze liefde van Christus wordt een banier opgericht tegen haat, vrees, en ongerechtigheid.

Ja, en wie heeft niet geworsteld met het probleem: **hoe moet men zich God voorstellen?** En de daaraan verbonden klemmende vragen rondom het **Godsbestuur** in ons leven. Prof. Berkouwer werpt de dooddoener: "het zal wel ergens goed voor zijn", ver weg. Want Jezus zegt: "indien gij mij kendet, zoudt gij ook de Vader gekend hebben; van nu af aan kent gij Hem en hebt Hem gezien." In Christus is de Vader niet ver weg in een onbekend land, achter de sterren, die eens zullen lichten. In de stormen van het leven is daar God als onze **Vader.** Weer komt de vraag van Christus aan Philippus tot ons: "ben ik zo lange tijd bij u en hebt gij mij niet gekend?"

Wij mensen met steeds groeiende behoeften zitten maar weinig in over het probleem van de **overvloed.** Toch is het jammer, dat wij het leven steeds bezien in de omlijsting van de noden en tekorten en beproevingen. Christus brengt het aspect van de overvloed (de Here opene onze ogen voor velerlei overvloed, waar we allang aan gewend zijn geraakt) heel mooi naar voren in het wonder van het water en de wijn te Kana. Lees daar de beschouwing in dit boek eens op na. Alleen dit wil ik even aanhalen: "Een hoorn des overvloeds: het begin der tekenen — en het teken bedoelt op te wekken tot geloof, tot het volgen van Hem op deze weg der tekenen, tekenen van de heerlijkheid. En wat het begin is, och dat is nog maar het begin."

Leerzaam voor ons in Canada is de beschouwing over de **veruitwendiging van de kerk.** Velen van ons zijn tot op zekere hoogte in wezen vreemdelingen in dit grote land. En wat wordt de kerk dan vaak een gelegenheid waar we onze persoonlijke erkenning zoeken gestalte te geven. Dr. Berkouwer merkt op naar aanleiding van de tempelreiniging: "deze tempel is verwereldlijkt, opgenomen in de wirwar van menselijke aspiraties.... wij raken gewend aan alles en tolereren alles als het moet..." Ook daarin zullen wij als Christenen in Canada steeds weer moeten zien op onze Heiland, die God's tegenwoordigheid boven de corruptie eeuwig uit zal heffen.

Ontdekkend is het hoofdstuk over **oordeel** en **leven.** Want dit gaat onze toekomst aan: waar gaat deze wereld heen, en wat zal er met onze gedoopte kinderen gebeuren? "Wie aan de toekomst denkt, met vreze en beving of ook in verwachting, zal moeten bedenken, dat de beslissing **in dit leven** valt, daar waar het Woord van de Zoon gehoord en aangenomen wordt."

Wat een verleiding om hier de gedachten van Berkouwer samen te vatten, als hij schrijft over Christus als het **brood** des levens, het **water** des levens, en het **licht** dezer wereld. Dit naar aanleiding van Johannes 6, 7 & 8. Want daar schijnt het heil van Christus dwars door de concrete nood van het leven. Het broodvraagstuk (en wat wordt daar veel over getobd), het godsbewijs, ontmoediging, twijfel, tegenstand, al deze dingen worden belicht en door het alles wordt het duidelijk, hoe het Koninkrijk God's baan breekt door haar eigen inwendige levendmakende kracht.

Zo komt in Joh. 9 de vraag van **schuld** en **levensleed** ter sprake in de geschiedenis van de blindgeborene. "Rabbi wie heeft gezondigd, deze of zijn ouders? Worstelen hier niet velen mee? Veel dat hier gezegd wordt zal verruimend werken voor de lezer. "Als Christus de blinde ziet, spreekt Hij onmiddellijk over Zijn licht der wereld zijn". En: "het gaat hier maar niet om wat vergeestelijking, maar om werkelijke beëindiging van menselijke nood, om werkelijke vreugde." Inderdaad, God's Woord is maar niet een dokter's recept maar wel de kracht God's tot zaligheid van heel het leven.

Diep-ingrijpende problemen passeren hier verder nog de revue: de **dood, niet-kunnen en niet-willen, de navolging van Christus**: wat wij voor Hem doen en wat Hij voor ons gedaan heeft en nog doet, **vrede en blijdschap, vruchtdragen,** de **hoogheid en de nabijheid** van God, **oorzaakloze haat, ongeloof** als de grootste zonde, **bewaring** voor de boze. Bijzonder openhartig is het hoofdstuk over de **eenheid van de zichtbare kerk.** Alle goedkope oplossingen wijst de schrijver van de hand. Steeds luisterende naar het hogepriesterlijk gebed in Johannes 17 lezen we deze woorden: "Er moet een gebed om eenheid zijn in de zichtbare kerk, waarin men na het bidden opstaat en naar het venster gaat om te zien wat God doen zal".

Heel mooi zijn de laatste hoofdstukken als geschreven wordt over het grote lijden van onze Heiland, onze schuld in de kruisdood, de opstanding, en de hoop in het eeuwige leven, de uiteindelijke volheid van het heil van Christus: als dat alles beschreven zou worden, zou er in de wereld geen ruimte zijn om alle boeken te bevatten. Maar leest U voor Uzelf.

Prof. Berkouwer heeft een boek gegeven, onopgesmukt en zonder enige pretentie of woordenspel, waarin de schoonheid van het Johannes-evangelie voor ons eigen leven vol betekenis maakt. Christus' grote werken worden hier uitgestald in al haar grote allure.

Zalig hij, die dat Woord neemt en daaruit leeft. Paulus schreef aan Ephese: "samen met al de heiligen zult gij in staat zijn om te vatten hoe groot de breedte en de lengte en hoogte en diepte is en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat."

Hier wordt een weg aangewezen voor ons samen, een weg waarop men nog altijd leven moet en waarop men nooit uitgekeken raakt.

Bezoek aan OORLOGSGRAVEN

Naar aanleiding van berichten in de Canadese pers betreffende gratis verblijf voor nabestaanden van Canadese militairen die in Nederland begraven zijn, vernemen wij, dat de recente invitaties welke aan Canadese nabestaanden zijn gericht, afkomstig zijn van het Nederlands Oorlogsgraven Comité, een particuliere vereniging, Keizersgracht 442, Amsterdam-C, tel. 36770 (niet te verwarren met de Oorlogsgraven Stichting, welke een officieel lichaam is, te vergelijken met de Imperial War Graves Commission te London. De Stichting richt de oorlogsgraven in en verzorgt deze, doch laat het bezoek, de voorziening met bloemen, enz., over aan particulieren).

De aangeboden gastvrijheid omvat:

1) Vergoeding van de reiskosten van de Nederlandse grens tot het te bezoeken graf en terug naar de grens,

2) Onderbrenging zo mogelijk bij de verzorgers van het desbetreffende graf of anders verzorging en vergoeding van de hotelaccomodatie voor Canadezen gedurende ongeveer een week.

De Nederlandse Regering staat dus buiten deze regeling en belangstellende navragers kunnen worden verwezen naar het adres van het Nederlandse Oorlogsgraven Comité.

De Consul-Generaal,
Mr. D. A. van Hamel

EUROPA OBSERVEERDE ZONSVERDUISTERING

Op 15 Februari j.l. passeerde de maan tussen de zon en de aarde, waardoor een zonsverduistering ontstond welke totaal was voor 2½ minuut over een 1000 mijl lange baan van Zuid Spanje en vervolgens oostelijk tot in Siberië.

Uitgerekend werd dat voor het jaar 2081 geen andere zonsverduistering in dit gebied zal optreden. In Nederland en Duitsland was de verduistering van 75 tot 96% **totaal.**

De zonsverduistering werd gadegeslagen door miljoenen kijkers aan beide zijden van het ijzeren gordijn. Ook via verschillende T.V. stations kon de verduistering gevolgd worden.

Geleerden observeerden de zon en het verloop van de eclips vanaf bergtoppen, hoge gebouwen en hoog vliegende vliegtuigen. Bovenstaande foto toont het inrichten van telescopen, camera's e.d. op het dak van een gebouw bij de Astronomische faculteit van de Universiteit van het Duitse Wurzburg door een team geleerden.

NIEUW ADRES: PRO REGE Publishing Co. and SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT., CH 9-6662

Uw adres voor Boeken, Bijbels, Drukwerk en Gramofoonplaten

Boeken van blijvende waarde:

Christian Marriage, by Rev. R. L. Veenstra $2.90
Living in a New Country, by Rev. T. C. Van Kooten 2.95
In the Mirror, by Prof. Dr. J. Kromminga 2.90
Arie en Katrien in Canada, door Arie Dof 2.50
The Stowaway, by Wm. R. Rang 2.50
A Prey to Satan, by C. Sluys 3.00

Good Christian Children's Books:

The Flashlight, by Jean Fisher 65¢ (9 years and over)
Ricky and the Rooster, by John Vriesinga 65¢ (7—10)
The New Baby, by Frederica De Jong ...... 50¢ (5—8)
Betty and Brownie, by R. Van Westenbrugge) 75¢ (6—9)
Betty and the Twins „ „ „ „ 75¢ (7—11)
God's Great Outdoors, by Marian Schoolland 75¢ (9 years and older)

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONT.

"WHAT IS MAN? THE GREAT RIDDLE"

by Rev. L. W. Van Dellen

There is a picture of an old bearded man and a bearded monkey linked by a chain in one of the past issues of the Newsweek magazine. The old man's picture is none other than Charles Darwin and the monkey represents his theory of the origin of man. Beneath these pictures is the title that heads this article. On another page in the same magazine is another interesting picture, a cartoon that appeared in Punches Almanac in 1882, entitled "Man Is But A Worm." In explanation of the cartoon we read, "This echoes the popular misconception of what Charles Darwin really said." It caricatures Darwin contemplating man's evolution from his beginning as a worm through a monkey to a civilized man. Darwin confessed, "the mystery of the beginning of all things is insoluble to us." His great problem was just this, "What Is Man?"

Darwin was not the first person to raise the question — "What Is Man?" The master poet David raised this question when in Psalm 8 : 4 he asked, "What is man, that thou art mindful of him? and the son of man, that thou visitest him?" David was not the first or last to raise this question. Ever since the dawn of human history man has sought to understand himself and the mysterious world in which he has been placed. He knows himself to be a small speck in a vast creation. On the other hand he is vaguely conscious of dignity and grandeur stirring within his being. That bewilders him too, and unable to grasp its true meaning, he is inclined to strut about throwing out his chest, as if he were the Lord of the universe. Even the greatest thinkers of mankind have earnestly sought to probe the nature of man and to find his place in the world, only to admit bewilderment. One of these thinkers, St. Augustine, following the injunction of the Greeks — "Know Thyself" searched out his own soul long and deeply. He came up with the answer that man is a bundle of contradictions, a temporal being, dwelling upon this earth for a brief season and yet possessing a dignity and grandeur far beyond other creatures. Throughout human history the pendulum has swung from one extreme to the other. Sometimes man is painfully conscious of his own unimportance and feels himself to be a tiny speck of dust in a vast universe. Then at other times he is vaguely conscious of a sertain dignity and grandeur which surges up in him. Today, man is particularly aware of his smallness. Man cannot suppress the thought that his knowledge is extremely fragmentary. And we ask today, "What is man that thou art mindful of him and the son of man that thou visitest him?" When we search God's Word for an answer to this problem we note that — **GOD MAKES THE INSIGNIFICANT GLORIOUS IN CHRIST JESUS**".

In finding an ansnwer to the question before us — WHAT IS MAN? we wish to observe three things:

I. Man In Theory
II. Man In Thought
III. Man In Truth.

I. Man In Theory

There are two theories that exist in regards to the origin of man and they are called, **Evolution,** which speaks of beginnings from below or the earth and **Creationism,** which speak of beginnings from above or birth from above. Evolution is called a theory which speaks of a process of beginnings working continually toward what is higher and more perfect. Then there are two main branches of evolution: a. mechanical evolution, ascribing changes to external causes. For example a giraffe survived and developed a long neck because it was able to reach the leaves of trees for food. b. The other branch of evolution speaks of motion and change developing from internal causes or purposes in the creature. Evolution, we must remember, is a process always from below to a higher order, organic matter. To explain this a little better, in Greek philosophy we also read about this theory of evolution. Anaximander said that living beings gradually developed from moisture. Heraclitus conceived of the process in a little different way, he spoke of a universal mind, a rational development and he named the steps of the process: first air, the water, thence matter, earth and plants and then animals and man. We can go right through the Philosophers of the ages and notice the theory of evolution. For example, Aristotle speaks of the process, "from lifeless matter to living matter, vegetable kingdom to animal kingdom, the lowest organisms originating from the primeval slime." In all these ideas the process is a progression from the simple undeveloped types to the higher and more perfect. At the highest stage, the end and aim of the whole process, man appears. The ape, they say, is a transitional stage between man and other animals. Along with this form of evolution is a Christian form of evolution held, for example, by Giordano Bruna, a medieval thinker who said: "God is the immanent first cause, thus the world originates not by an arbitrary act, but by an necessity of the Divine nature." Darwin is recognized because of his theory of natural selection and survival of the fittest. He was the first to lay down the origin of species one from another as a formal doctrine. A professor of biology at a Texas University outlined a new revolutionary theory of evolution to the American Association of Science. According to his theory man is not an animal at all, he is a plant which has evolved from brown seaweed. There is no animal kingdom, all animals are in reality a type of highly modified plant life derived a billion years or so ago, from a common ancestry with the brown seaweed. He does not explain that while we have masses of brown seaweed in

(Continued on page 3)

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.

Certified Public Accountants

112 Bond St. Toronto, Ont. EM 6-4147

686 Osler St. Oshawa, Ont. RA 5-9553

Zal Zuid-Afrika in de „Commonwealth" (mogen) blijven?

Begin Maart begint in Londen, Engeland, een bijeenkomst van de Minister Presidenten van de in de Commonwealth samenwerkende landen. Dit zijn Groot Brittannië, Canada, Australië, Nieuw Zeeland, Zuid-Afrika, India, Pakistan, Ceylon, Malaya, Singapore, Ghana en Nigeria.

Uiteraard staan er weer verschillende belangrijke punten op het programma. Engelands Eerste Minister Harold Macmillan wenst onder andere een uitvoerige bespreking van wereldwijde ontwapening, mede in de hoop dat een uitvoerige bespreking van de Apartheidspolitiek van Zuid-Afrika daardoor achterwege kan blijven.

Het lid van de Commonwealth mogen blijven van Zuid-Afrika zal evenwel in elk geval besproken moeten worden, daar Zuid-Afrika sinds de laatste bijeenkomst een Republiek is geworden. Een regel is dat na een dergelijke verandering in de status van een land de overige leden moeten beslissen of het betreffende land tot de Commonwealth kan blijven behoren.

Waarnemers verwachten dat speciaal de vertegenwoordigers van India, Pakistan, Ceylon, Malaya, Singapore, Ghana en Nigeria daarbij niet stilzwijgend aan de gebeurtenissen in en de politiek van Zuid-Afrika voorbij willen gaan. De publieke opinie in deze landen is zeer gekant tegen het beleid in Zuid-Afrika. Deze Aziatische en Afrikaanse leden zijn zeer teleurgesteld en verontwaardigd dat de Commonwealth als zodanig er niet in geslaagd is de Zuid-Afrikaanse regering te bewegen haar rassenpolitiek te wijzigen.

Verondersteld wordt dat Minister President Macmillan niet zal kunnen voorkomen dat de Minister Presidenten van de Aziatische en Afrikaanse landen van hun collega's van resp. Groot Brittannië, Canada, Australië en Nieuw Zeeland zullen verlangen dat ook zij een duidelijk afwijzende uitspraak tegen het beleid van Zuid-Afrika zullen laten horen.

Toch verwacht men niet dat indien een voorstel ter tafel komt om de Republiek Zuid-Afrika niet tot de Commonwealth toe te laten, dit een meerderheid zal krijgen. Enkele leiders vrezen namelijk dat bij een uitwerpen van Zuid-Afrika als een Commonwealth-lid, de houding van Dr. Verwoerd en zijn mederegeerders tegenover de zwarte populatie van Zuid-Afrika strenger en doortastender zal worden. Geopperd schijnt te zullen worden dat Zuid-Afrika lid mag blijven, in de verwachting dat Dr. Verwoerd's Regering als tegenprestatie de grootst mogelijke matigheid zal betrachten. Sommigen zouden Zuid-Afrika "voorwaardelijk" lid van de Commonwealth willen laten blijven.

Radicale nationalisten en (behoeft het gezegd?) de communisten zijn het met het zelfs onder voorwaarden in de Commonwealth laten blijven van Zuid-Afrika niet eens. Men wenst Zuid-Afrika te isoleren, zijn regering in moeilijkheden te brengen en zo spoedig mogelijk door een andere regering te vervangen.

Na een vergadering in Londen van het "South Africa United Front", bereizen delegaties van deze neger-organisatie India, Pakistan, Ceylon, Malaya, Singapore, Ghana en Nigeria om steun te verwerven voor 1. het uitdrijven van Zuid-Afrika uit de Commonwealth en 2. het invoeren van handels sancties tegen dit land. Een leider van het radicale "Pan-Africanist Congress" verklaarde daarbij dat als vreedzame middelen de Verwoerd regering niet tot terugkrabbelen zouden dwingen, binnenkort een burgeroorlog in Zuid-Afrika georganiseerd zou worden.

* * *

Wat zeggen de Regeringsleiders van Zuid-Afrika van dit alles? In een rede in Kaapstad heeft Dr. Hendrik Verwoerd het duidelijk gemaakt dat hij niet het voornemen heeft zijn plannen in het minst te wijzigen. De Apartheidspolitiek heeft ten doel de zwarte bevolking te helpen een bestaan naar eigen aard te voeren. Hij verklaarde nadrukkelijk dat Zuid-Afrika in de Commonwealth wenst te blijven indien dit lichaam zich onthoud van inmenging in wat hij noemde de interne aangelegenheden van Zuid-Afrika. Sommige berichtgevers melden dat Dr. Verwoerd zelfs bezwaar maakt tegen *bespreking* van de Apartheidspolitiek in de komende Londense bijeenkomst.

Er wordt gesuggereerd dat bij een critische bepreking van Zuid--Afrika's Apartheidspolitiek Dr. Verwoerd de conferentie op staande voet zal verlaten, om naar zijn land terug te keren voor het organiseren van een nieuwe verkiezing. De Zuid-Afrikaanse kiesgerechtigden zouden dan moeten beslissen of Zuid-Afrika op eigen initiatief de band met de Commonwealth zal breken. Er zijn aanwijzingen dat het ambtelijk apparaat in Zuid-Afrika al met spoed begonnen is de kiezerslijsten up-to-date te brengen.

Dr. Verwoerd's waarschuwingen zijn een soort pistool gericht op zijn collega's die de Commonwealth gemeenschap liever niet uit elkaar zien springen. Zijn strikt vasthouden aan een vroegere Commonwealth afspraak "that the domestic affairs of member countries are not discussed at the conferences" en zijn veronderstelde voornemen om, indien dit ten opzichte van Zuid-Afrika wel gebeurt, zijn koffers te pakken mag een vorm van bluf zijn, doch Dr. Verwoerd is niet de soort man die voor zulk een stap zou terugdienzen. Ongetwijfeld zal hij zijn uiterste best doen ter conferentie het geschil binnenkamers te houden, want bij een breuk met de Commonwealth heeft Zuid-Afrika, afgezien nog van historische en sentimentele redenen, geen belang.

Economisch zou de toestand voor Zuid-Afrika moeilijker worden daar de Commonwealth landen elkaar belangrijke voorkeursrechten en tarief reducties geven. Politiek zou het betekenen dat Zuid-Afrika geheel alleen zou komen te staan tegenover een in grote meerderheid niet gunstig gezinde wereldopinie.

Een Bijbel voor Dr. Verwoerd

Ter gelegenheid van een grote volksvergadering, die samen was gekomen in een dankstond voor de uitslag van de verkiezingen, waarbij het Zuid-Afrikaanse volk koos voor een republiek, werd aan Dr. Verwoerd, de eerste minister, een gezinsbijbel aangeboden. De bekende professor Du Toit, die de bijbel overhandigde, zei daarbij o.a.:

"U heeft, geachte Dr. Verwoerd, bij Uw ambtsaanvaarding als eerste minister, verklaard dat U het licht zult zoeken in Gods Woord. De toekomst is vol gevaren, maar ons volk voelt zich gerust als wij weten dat het beleid van de overheid aan dat Woord wordt getoetst. Dit heeft de boodschap voor alle wereldcrises. Dit verkondigt ons Jezus Christus, de Middelaar Gods en der mensen. Dit Woord leert ons om God lief te hebben boven alles en onze naaste zoals onszelf; dit leert ons om zelfs onze vijanden lief te hebben; dit leert ons om gerechtigheid te bewijzen aan alle mensen; dit leert ons om eerst het koninkrijk Gods te zoeken en alle andere dingen, ook onze nationale vrijheid, zullen ons worden toegeworpen; dit vraagt van ons de grootste offers voor de zaak des Heren; maar dit leert ons ook dat, wanneer we alles gedaan hebben wat onze hand vindt om te doen en in ons geweten overtuigd zijn dat wij juist hebben gehandeld, wij ook ons goed en bloed tot het uiterste moeten verdedigen. Dezelfde Schrift, die ons leert om de andere wang toe te keren, prijst nooit lafhartigheid aan, maar prijst hem, die met het gezicht naar de vijand sterft.

Met dit geloof in het hart onderschrijven wij van harte het manifest van Piet Retief, waarin o.a. de volgende woorden voorkomen . . . "wij gaan met een vast vertrouwen op een alziend, rechtvaardig en genadig God, die wij altijd zullen vrezen en in alle nederigheid zullen trachten te gehoorzamen."

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636 and LI 5-4023

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (The Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Rev J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (The Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spykman, Rev. L. Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr J. VanderVliet, Mr. D. Van Leeuwen, C.P.A., Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

WHAT IS MAN?

(Continued from page 2)

our lakes, we never see it at different stages of development. For example, we never see some of the seaweed at the half-billion-year stage where it would be half man and half seaweed! When did the process cease and why? Over against the changing theories of science we have the unchanging fact as given in the Holy Scriptures, "God created man in His own image, in the image of God created He him; male and female created He them." Gen. 1:27. When Eve was created from a rib of Adam, a miracle was performed and not an evolutionary process. The time element was miraculously overthrown.

Creationism believes that God created all things. There is a similar pattern in all things because the same architect planned it all, patterned and designed it all. The earth with all its creatures has a progression in design that speaks of the same Architect working upon it all. When I see a building of a certain type of architecture I say, "that was designed by Frank Lloyd Wright." Similary when I look at the pattern in animals and man I say, "that was designed by God, the great creator." In the opening pages of Genesis we listen to the great act of the creation of man and we hear the Maker of all things taking counsel with Himself concerning His end and object in the creation of man, "Let us make man in our image, after our likeness." And then, from this and from many other Bible passages we learn that the image and likeness of God is: "Love, knowledge, righteousness and true holiness with dominion over the creatures."

In Christian circles there are many ideas about creation. For example Rev. W. I. Howell of Atlanta's First Presbyterian Church states: "Until the order of man I accept evolution. But at present, we feel that man is a separate order of creation. Without evidence that the gap between man and the lower orders has been bridged, I am willing to conceed that man is a product of evolution." Rev. J. F. Ewing of Fordham University, a Jesuit, states: "Catholic theologians see no conflict between the scientific theory of evolution and the revelation of God as interpreted from the Bible. But no Catholic can believe that man is nothing but an educated ape! For man is distinguished from other animals by his soul, infused into the matter of his body by a direct act of God." He continues, "God may have used a body prepared for the soul as far as possible by evolution, but this body was not human until the spiritual soul was infused into it." You see there is a seeking to harmonize evolution with Scripture but all concede that even if his body were organically related to the animal world, his mind was a direct creation. The New Testament indicate that God could have created all things in a flash. What method he used we do not know but we do have the record of Scripture, the Genesis accout that man was created from the dust in the image of God and in 1 Cor. 15:52 we read that we shall be changed when Christ returns — "in a moment, in the twinkling of an eye." The question is, since it will be an instant change when Christ returns, would not an unchanging God create in the same way originally? Whatever way we answer, the truth is clear, that God made the insignificant glorious.

The Universe certainly declares that God makes the insignificant glorious. God does this, interestingly, by a power from above. In the Old Testament his birth was from above when the Tribune God said: "Let us make man." In the New Testament we read of conversion or spiritual birth, in John 33, as a birth from above: "Ye must be born from above." Let us look at creation and observe this birth from above. We notice first of all that there are boundary lines in creation. How many kinds of trees are there? It would be hard to say, but one thing we do know, each tree is formed in keeping with the kind of seed from which it grows. The oak is what it is because it grows from the acorn, the beech is what it is because it grows from a beech nut. What we wish to say is that there are boundaries. We find it in the vegetable kingdom and we find it in the other kingdoms of the earth. The Bible speaks of a flesh of fish, a flesh of birds, a flesh of animals and a flesh of man. These kingdoms cannot be crossed and never have been crossed. We wish to illustrate a little further: let us go to the mineral kingdom. We observe the mineral cannot force its way up into the vegetable kingdom; but the wheat may reach down to incorporate into its texture the metal of the rich soil. This is not evolution but a birth from above. Again the vegetable cannot force its way up into the animal kingdom but the cow or horse feeding in the pasture can incorporate the grass and lift it into its own organism. And so also the animal cannot force its way up into the human sphere and yet, in the intimacy between its owner and a highly intelligent dog there may be a kind of uplift into the human level. The dog obeys the commands of its master and associates with man. So, the human cannot force its way into the divine but as in the incarnation of Christ, the divine can stoop to our fallen level, uplift and incorporate us, so that we may become partakers of the divine nature. Something like this happened when man was created by God, "Let us make man in our image." And this happened when man fell into sin, there must be a *re*creation — "Ye must be born from above." How is this possible? This is a question that was asked by an educated Jew, Nicodemus and the answer given him was: "If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things?"

The time element is the great problem of all people. We are to know that time and space are created categories which belong to this phenomenal universe in which we life. God is not confined to these categories. Peter said that 1000 years is as a day with the Lord and one day as a 1000 years. We must realize that God is completely sovereign in that aspect of creative existence. The time element is hard for us to understand. It becomes a great problem to us creatures when we delve into the study of astronomy. Here we learn that light travels at the rate of 186,000 miles per second and that many of the stars are hundreds and thousands of light years away.

Is there a solution to this problem of creation? What is man, a riddle, or a miracle or what? Oswald T. Allis, an old testament scholar states that creation is a miracle. Each day of creation in the Genesis account is punctuated with the words, "and it was morning and evening." In Exodus 20 this six day creation is made a pattern for man's daily living — man is to labour six days and to rest a day. Dr. Allis states that all other interpretations, aeons of time are read into the account. He goes on to say that the Bible represents creation as an act of God and the best way to study this miracle is to study the miracles of our Lord, as recorded in the Gospels. We are to remember that these miracles were performed by Him (Christ), "By whom all things were created." - Col. 1:16. The revealing thing in the miracles of Jesus is that there is a disappearance of the time and space element in them. For example, in the healing of the nobleman's son (John 4:46-53), Jesus spoke the healing word in Cana, and the healing took place in Capernaum. Distance or time made no differance. The same was true of the healing of the Centurion's servant. But notice, in the changing of water to wine (John 2:1-10) there was a dispensing with the time process and evolution of growth. There were no growing vine, buds or grapes but a miraculous process from water to wine. In the feeding of the 5000 recorded in Matt. 14:15-21, Jesus is not dependent on, or limited by time, in creating loaves of bread and hundreds of fish. The significance in these miracles is the naturalness of the product. The wine in the miracle was not merely wine but the best! The loaves and fish were sufficient to feed 5000 men and John tells us that twelve basketfuls were left over. The real bread and fish became hundreds of loaves and hundreds of fish under the creative hand of the Lord. There was no evolution here and we believe that the same could have happened in the beginning. God presented man with a prepared earth, with minerals and even coal in a developed from. Here we have the supernatural over the natural. In the beginning the first of each species must have received from the supernatural hand every trais of naturalness, else it could not fulfill the end for which it was created, that is to be the parent of the species. This means for example that Adam would have been created as if he had been born of a woman. Why? Because he was to be the first of a race of being all of whom were to be born of woman. It should be asked, why push back the creative act of God to the remotest possible age? Why should we reduce His agency to the least possible minimum? What is gained by it? Instead of granting that God created a world, some strive continually to show that he created only rude germs of a world, ascribing as little as possible to God and as much as possible to natural law. We ask, "Is a completed result any harder for infinite Power than a germinal one?" The eternity of naturalism is Atheism. Evolution says that gray matter appeared. How? Where? What caused the multiplication? Over against this we say, God makes the insignificant glorious in Christ.

And this leads us to the second phrase and point of observation — MAN IN THOUGHT — "That thou art mindful of him."

(to be continued)

Doorkijk op Zondag

Zo klaar is het verwachten
een bevend ogenblik:
kom, grote Koning, kom met haast,
maak alle dingen nieuw!

Dichtbij wenkt nu het wonder:
vrede, die vrede is,
zie, burgers zijn we van een rijk,
dat aardse grenzen mist,
waar oorlog is vergeten
en vrees teniet gedaan,
waar eindelijk de volken vrij
als broeders voor U staan.

Als tranen zijn verbannen,
geen onmacht kwelt, geen zeer,
en samenzijn is zonder pijn,
want scheiding is niet meer . . .
de laatste strijder neerknielt,
verwelkomd door Uw groet,
en alle kwaad is weggevaagd,
knikt Gij: het is zéér goed!

Dan spelen kinderen veilig,
geliefkoosd door Uw hand,
en eindeloos verblijden woont
waar Gij Uw scepter plant.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Vergeef, dat ik dit uitzicht
niet elke morgen won,
Gij weet, de wolken hangen laag
boven de horizon
en dat hun grauwheid veelal
verdonkert Uw verschiet.
Is dit, waarom Gij heden komt
en ons een doorkijk biedt?

Mijn hart zingt vol verlangen
mee in het lentelied,
dat schalt door heel de schepping: Kom . . .
maak alle dingen nieuw!

Tine Van Ameyde.

ON YOUR WAY

A THIRST FOR GOD

"My soul thirsteth for God, for the living God: When shall I come and appear before God?"

Psalm 42:2

Instinctively we abhor self-sufficiency. Pride and complacency prepare man's downfall, we say. From the cradle to the grave, body and soul, man's life is one great demonstration of dependence on forces above and beyond himself. From birth many animals are able to make their own way through life. But not so man, for without help, he will soon perish.

This rule carries over into man's spiritual life. Whatever we may pretend to be, and however successyul our sham and camouflage, in our heart of hearts we are not self-sufficient, and we know it. In our honest moments — and sometime worst must come to worst to remove the last vestiges of self-conceit — we sense the need of something or someone bigger than ourselves. That is simply the way we are created. Man cannot stand alone. God made us incurably religious, that is, with an openness toward God which only God can fill, with a restlessness which finds no peace until it rests in God, with an inner yearning, however undefined and undeveloped, however distorted and misdirected, a spiritual thirst which can be fully satisfied only by drinking of the wells of salvation which flow forth from Him who is the Fountain of Living Waters.

God is always at hand, though we may choose not to recognize Him. But we miss Him most when He conceals Himself and stands at a distance. This was part of the experience of the Psalmist, an exile, longing to meet God in His house of worship. Meeting with God, man's sense of insufficiency finds a place to rest, there to embrace anew God's proclamation: At rock-bottom you need Me as you need nothing else!

Today, if you feel your insufficiency, rejoice greatly! For this is the beginning of all God's blessings. Blessed are those who are broken in heart and contrite in spirit, for they shall find God, and in Him find peace.

G. J. Spykman

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741
51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks.
1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office RO 2-7445, Residence CR 8-3253

YEARBOOK
Christian Reformed Church
1961
ORDER NOW!
$1.25
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DR.
REXDALE, ONT. CH 9-6662

Wederverkopers over geheel Canada gevraagd
Scheepjeswol Nieuws
Vraagt Uw winkelier naar:
ESCUTARI - Mohair wol
SIGNORITA -
Boucle wol met kid mohair
HEEFT U GEZIEN?:
ASTRID *100% wol*
WAARMEE U UIT 4 x 50 GRAM EEN DAMESTRUITJE BREIT?
12 prachtige pastelkleuren!
SCHEEPJES BABYWOL
STEEDS MEER GEVRAAGD
INVICTA - de wol die beslist langer meegaat (15 pct. nylon, 85 pct. wol)
Verder ruime keuze in:
KOMPAS — VALLEY — OLGA — ZERMATT
SAMARKAND — STELLA — GRATIA — SOEDANWOL
SMYRNA — AJAX NYLON
Waar niet verkrijgbaar vraag voor staalkaarten aan:
Scheepjeswol, Box 534, Ladner, B.C.

KOOPS GOEDKOPE WEKELIJKSE VLIEGREIZEN VAN EN NAAR HOLLAND
Retour van en naar Toronto of Montreal vanaf $380.—. Vraag zonder enige verplichting volledige inlichtingen aan:
KOOPS TRAVEL SERVICE
BOX 176 - 543 BRANT STREET - BURLINGTON
Open Ma. tot Vrij. tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur. Tel. Burlington: NE 4-1813; Toronto WAlnut 2-6413. Voor spoedgevallen 's nachts en Zondags: NElson 4-8464.

JAMES SHAVER WOODWORTH

De Merkwaardige Canadees

door Drs. M. Vrieze

Een stormachtige dag in Maart van het oorlogsjaar 1942. Op de golven van het water tussen Jericho Beach en Spanish Banks zitten koppen van schuim. Een klein groepje mensen staat rechtop in een kleine boot die nauwelijks koers weet te houden. Iemand houdt een urn omhoog, en plotseling krijgt de wind vat op de as die uit de urn op het water wordt uitgestrooid. Een zoon begraaft zijn vader. De zoon is Charles en de vader is James Shaver Woodworth, ongetwijfeld een van de merkwaardigste mensen uit Canada's recente historie. Eens predikant in een Methodistenkerk. Voorman uit de Canadese vakbeweging. Stichter van een politieke partij. En bij zijn crematie spreekt een volgelinge van niemand minder dan Mahatma Gandhi.

James Shaver Woodworth was een Canadees zoals er vandaag millioenen zijn. Twee van zijn grootouders zijn afkomstig uit Yorkshire, Engeland. Zijn grootvader van moederszijde is een Duitser, met de sprekende naam van Schaeffer. Zijn grootmoeder van moederszijde is een Hollandse Van Sikkel. Een combinatie zoals er tegenwoordig in ons land talloze zijn. En toch was Woodworth er ook weer niet een zoals er vandaag millioenen in Canada leven. Hij was in de volle zin des woords bijzonder. Een boeiende figuur met een spannend levensverhaal.

Iemand die op het Canadese leven zoals wij dat nu ontmoeten toch wel een apart stempel heeft weten te drukken. Een man die een duidelijk spoor achterliet. Een gestalte daarom met wien zeker de naoorlogse immigrant in Canada zal willen kennismaken. Zeker de uit Nederland gekomen immigrant. want welke Nederlander is nu niet geinteresseerd in politieke figuren!

Zijn vader was een bekend en invloedrijk predikant in de Methodist Church. Het verbaast ons dan ook nauwelijks dat daarmee de weg voor James Shaver van het begin af aan was uitgestippeld. Hij zal predikant worden. Als een soort hulpprediker in Zuidwest Manitoba vinden we hem dan ook als jongeman bezig in het "missionwork", zich voorbereidend op het predikambt. Straks is zijn eerste, eigenlijke gemeente die van de Grace Church in Winnipeg.

Van meet af aan leven er echter in de jonge Woodworth vragen. En het zijn vragen die toch wel uiterst karakteristiek zijn voor de man wiens gedachten zich langzamerhand gaan vormen en die de verdere loop van zijn leven ingrijpend zullen bepalen. In Manitoba kan hij preken en aandringen en zich inspannen wat hij wil, maar het schijnt wel dat de mensen niet in beweging kunnen worden gebracht door wat hij zegt en doet. Ze zijn vriendelijk en luisteren wel naar hem. Ze accepteren zijn prediking en ze hebben er zelfs wel bewondering voor. Maar er gebeurt niets. Al spoedig luidt Woodworth's eigen conclusie dat met al dat preken en oproepen tot persoonlijke bekering het leven aan wat we zouden kunnen noemen "the Canadian frontier" er geen haar beter op wordt.

Een reis van studie en bezinning naar Engeland en enkele landen van het Europese continent volgt. Woodworth kijkt rond in steden als Rotterdam, Parijs en Duisburg. Wat hij daar ziet en de gesprekken die hij daar voert zullen hem zijn verdere leven helder bijblijven. Maar zijn vragen zijn er allerminst mee opgelost. Wat moet hij in het concrete leven zoals hem dat in Canada ontmoet nu toch aan met een leer als die van de twee naturen van Christus? Wat kan hij in de maatschappelijke situatie die hem in Canada benauwt beginnen met de leer der Drie-eenheid? Is orthodoxy werkelijk het enige antwoord dat de kerk vermag te geven in een wereld waarin de problemen allereerst en allermeest van sociale aard en structuur zijn? Luider en beslister begint er een hartgrondig "neen" in de jeugdige Woodworth op deze vragen te klinken. Hij leest wat hij kan. Hij verdiept zich als geen ander in de litteratuur der maatschappijke problematiek. Vanzelfsprekend begint dit alles op zijn kansel door te klinken in de preken die hij daar houdt. En zo begint er toch wat te "gebeuren", al is het bepaald niet datgene wat hij heeft beoogd. Invloedrijke zakenmensen in de gemeente beginnen onrustig te worden en weldra bereikt hem het eerste, voorlopig nog vriendelijke, advies om zijn "carriere" niet eigenhandig af te breken!

In 1906 maakt Woodworth opnieuw een langdurige reis. Nederland en Duitsland, maar ditmaal ook Egypte en Palestina staan op het program. En, teruggekomen in Canada, begint zijn "neen" al krasser te klinken tegen allerlei stukken van het onderwijs der kerk. De bijbel wordt hem te "bovennatuurlijk" en de vele wonderverhalen komen hem al ongeloofwaardiger voor. De vragen waarop de methodistenpredikant van die dagen bij zijn ambtsaanvaarding een duidelijk antwoord behoort te geven om toegelaten te worden, vragen over de algehele verdorvenheid der menselijke natuur, de val van Adam, de eeuwige dood, de verzoening door Christus' offer, benauwen hem meer en meer. Het begint hem te gaan om "de christelijke geest" en de "geest van Jezus" en al het overige kan hij niet anders meer zien dan als dorre en dwaze traditie waaraan de werkelijk levende mens in onze moderne tijd zich niet meer kan storen. Maar vooral stoot Woodworth zich aan de traagheid en onbenulligheid der kerk in die eerste twintig jaren der twintigste eeuw. De kerk gaat voorbij aan het werkelijke leven, aan de reeel bestaande, maatschappelijke nood in Canada. De kerk is strak conservatief. Ze wil alles laten zoals het is en ze stelt zich volledig ten dienste van de rijkdom en de voorname leden met hun invloed en macht. Het enige dat de kerk tegen de armen weet te zeggen is dat ze nu toch eindelijk eens moeten ophouden met al dat drinken en zo! De kerk staat de sociale vooruitgang in de weg! Wellicht valt Woodworth's boodschap in die en in later dagen niet duidelijk en eerlijker samen te vatten dan met een zin uit een van zijn eigen preken: "If it is right to help the sick, it is right to do away with filth and overcrowding and to provide sunlight and good air and good food. We have tried to provide for the poor. Yet have we tried to alter the social conditions that lead to poverty?!"

In de figuur van Woodworth maakt Canada kennis met de prediking van het zgn. social gospel. Het is daarom goed ons een kort beeld te vormen van deze beweging die voor het gehele Amerikaanse continent van zulk een grote betekenis is geweest, en zonder welke ook Canada's historie eigenlijk niet geheel verstaanbaar wordt.

Het woord zegt het al, social evangelie, d.w.z. het evangelie heeft vooral en uitsluitend sociale betekenis. Het evangelie wil de boodschap brengen dat er een mogelijkheid is de nood der samenleving op te heffen. Daartoe predikt dat evangelie de liefde tot de naaste, de gerechtigheid onder de mensen en hun organisaties, de barmhartigheid en de dienst aan elkaar. De boodschap is die van de broederschap der mensen en de eis is het beleven daar van.

Feitelijk gaat het hier om een houding tegenover religie en godsdienst in het algemeen. En er is daarbij sprake van een groot stuk reactie. Men is het beu dat de kerk zich uitsluitend bezig houdt met de zaligheid der ziel, terwijl het overige van het menselijk leven in feite onaangeroerd blijft. Men is het beu dat de blik altijd maar weer omhoog wordt gericht om op redding van omhoog te wachten. En het verwijt klinkt dat met al dat omhoog kijken en wachten op een gegeven heil zowel de nood naast ons wordt genegeerd als ook een verlammende passiviteit ten troon is geheven. Wij moeten de nood naast ons zien. Onze aandacht moet minder verticaal en meer horizontaal worden gericht. We moeten ook minder in de verwachting leven van een te geven heil, maar actief het heil, de redding tot stand brengen in eigen activiteit. Daarom moet de mens aan alle bakerpraatjes, ook en juist die van de concrete kerk, voorbijgaan. De wonderen van het bijbelverhaal moeten plaats maken voor de wonderen die de mens zelf kan bewerken in een aanpakken van de sociale nood. Ga met je twee benen midden in de nuchtere werkelijkheid van de maatschappelijke ellende staan en steek daar je armen uit de mouwen. Dan zal blijken dat de mens tot heel veel in staat is. Heeft de wetenschappelijke ontwikkeling soms niet bewezen dat de mens nogal wat kan wanneer hij zich maar flink inspant? Met zijn wetenschap heeft de mens immers zelf kunnen "bewijzen" dat de bijbelse verhalen eenvoudig niet juist kunnen zijn allemaal. Met zijn wetenschappelijke prestaties heeft de mens het leven al heel wat leefbaarder gemaakt. Godsdienst is goed als het tot actie brengt, en als het de mens stimuleert om niet te rusten in de status quo der rijkdom van enkelen en misere van de meesten. Het evangelie van Jezus is magnifiek als het een oplossing biedt voor de ellende in de slums en de achterbuurten, als het genezend werkt in de nood die door immigratie en industrialisatie is ontstaan. Ontdoe het evangelie daarom van de transcendente trekken, onder de nuchtere leiding van de wetenschap en het gezond verstand. Lees echter vooral al die woorden en vermaningen over broederschap en naastenliefde, en maak daar nu eens werk van.

Vervang de theologie nu eens door de ethiek, en laat de ethiek van Jezus (!) op U inwerken. Daar liggen de aanvragen van het menselijk geluk voor allen in onze miserabele wereld. Diep is men onder de indruk van de ontwikkeling van onze moderne maatschappij. Die ontwikkeling heeft immers meegebracht een ongebreideld winstbejag, een dodelijke concurrentie en een overrompeling van de arbeidende mens door mechanisatie en industrialisatie. Alleen de "bijbelse" eisen van rechtvaardigheid en gelijkwaardigheid, van barmhartigheid en vrijheid, welke de inhoud vormen van Jezus' ethiek, kunnen hier oplossingen bieden en perspectieven openen. Maar dan moet het inzicht van de mens van heden worden omgevormd en omgebogen naar deze "ethiek". En dan moet er een algemeen ijveren zijn in dit nieuwe inzicht, naar een nieuwe en betere maatschappij. Dan moet de aandacht afgeleid van de individuele bekering van de mens tot redding van zijn ziel, zoals de kerken die prediken, maar dan moet de maatschappij der toekomst als een glorierijk, ideaal de geesten boeien gaan. De moraal in de plaats der religie dus. Geen wonder dat er in dit systeem feitelijk geen andere plaats voor God overblijft dan de plaats van de kameraad en collega, de vriend en medestrijder. De religie wordt "gedemocratiseerd" en ook God moet zich aan dit proces der democratie onderwerpen door niet langer te verwachten dat we Hem ergens anders zullen willen ontmoeten dan in onze makker en mede-arbeider. God moet van Zijn hoge zetel af, uit Zijn ivoren toren omlaag, naar de achterbuurt. Straks verdwijnt bij velen dezer "predikanten" de gehele godsidee. Godsdienst is niet anders dan enthousiaste naastenliefde.

Woodworth was zeker niet iemand van het kaliber van Eliot of Rauschenbusch. Maar dat hij op zijn wijze een vurig aanhanger van de gedachtenwereld van het "social gospel" is geweest, valt buiten alle twijfel. Hij is zowel profeet als exponent dezer beweging. En in zijn levensverhaal zien we een merkwaardige parallel met de gang dezer beweging zelf in dit werelddeel. Ging het in de social-gospel-beweging immers van een gegrepen worden door de ook maatschappelijke betekenis der bijbelse boodschap tot een tenslotte geheel uitschakelen van de godsdienst ten gunste van een vlakke moraliteit, Woodworth zelf ging deze zelfde weg. Eerst een nog belijden van de Christus der Schriften en de Schriften van Christus. Maar straks een meer en meer loslaten van het evangelie als boodschap van redding uit zonde en schuld, om tenslotte te belanden bij een toespraak van Gandhi's leerlinge op zijn graf.

Woodworth is daarin een typisch vertegenwoordiger van vele Canadezen uit de tijd tussen de twee wereldoorlogen. Hij was zeker de enige die deze gang heeft gemaakt, maar vond in zijn theorieen en strijd, zijn speeches en zijn publicaties, een ontvankelijk gehoor van de duizenden, aan wier overtuiging hij vorm heeft weten te geven.

De stem der kerk heeft Woodworth en zijn geestverwanten niet kunnen overtuigen, en niet kunnen terugroepen uit deze doolweg van zonde en afval. Slapheid en traagheid, eigengereid conservatisme en laksheid, een zich terugtrekken op het "gezellige" leven van eigen groep en community, het "forceren" van "revials" als wekelijkse of maandelijkse "afwisseling (we zouden ook kunnen zeggen: ontspanning of amusement!) heeft deze mensen meer en meer van de kerk en haar boodschap vervreemd en ook de overtuiging geschonken dat van haar geen "verlossend woord" meer te verwachten viel. De kerk werkte haar "program" af, bleek in de sleurgang van het verleden en oude, vertrouwde gangetje van koorzang en opwekkingssamenkomsten, maar miste de fiere en krachtige geloofsovertuiging die degens durft kruisen met de tegenstander, zij die tegenstander de nood in de slums of de "rijke" in de kerkbank vooraan in het gebouw! De kerk was voor alles vriendelijk en ruim. De kerk was voor alles tolerant en "wat zijn we blij dat U vandaag ook gekomen bent!" De kerk was voor alles symbool en plaats der beleving van de community-idee. Het waaide, het stormde niet in de kerk, en van een rotsbodem moest men niet veel hebben, want daaraan kon iemand zijn voeten maar bezeren.

(Vervolg op pag. 9)

De Gebrandschilderde Ramen van Franz Cuppens Verfraaien Kerken in de Maritimes

Door Fred H. Phillips

(Canadian Scene) — Sinds Franz Cuppen in 1950 naar Saint John, New Brunswick, kwam, hebben kerken van alle gezindten in de Maritimes nieuwe glans gekregen. Als lid van een Hollandse familie, die de glazenierskunst vele generatie's lang beoefend had, koos hij Saint John tot zijn Canadese woonplaats, omdat niemand in dit handwerk werkzaam was ten Oosten van Montreal.

Zijn eerste opdracht was van Stella Maris Church in East-Saint John. Normaal zou het werk een maand genomen hebben, maar "ik werkte dag en nacht en kreeg het in een week klaar." Onder de indruk van Cuppens' bekwaamheid en ijver verhoogden de kerk-autoriteiten hun oorspronkelijke bestelling van één raam tot twintig.

Franz Cuppen werd op 23 December 1920 in Nijmegen geboren. Toen hij 14 was, ging hij in de leer bij een oom, die een werkplaats had in zijn geboortestad. Tijdens zijn leerjaren werkte de jonge Franz aan ramen in de cathedraal van 's Hertogenbosch, een klooster van de dominicaner Broeder in Nijmegen en aan verschillende andere kerkelijke gebouwen. Na 1944 zette hij zijn studie voort in Italië, Frankrijk, België en Duitsland en werkte ook aan de oude cathedraal in Keulen.

Cuppens trouwde in 1944 en bracht zijn vrouw en drie kinderen in 1950 met zich mee naar Canada. Zijn toenemend succes is gedeeltelijk te danken aan het feit, dat hij oorspronkelijke ontwerpen gebruikt voor elk raam. Hij werkt samen met Fred Ross, een kunstenaar uit Saint John, die de begin-tekeningen maakt. Het raam wordt vervaardigd door het zuivere glas te brandschilderen met combinatie's van oxydes van verschillende metalen. "Ofschoon ons handwerkkunst eeuwen oud is," zegt Cuppens, "zijn nieuwe technieken zich snel aan het ontwikkelen door de invoering van nieuwe oxydes en combinatie's."

De prijzen van het voltooide werk zijn zeer verschillend, afhangend van de meer of minder gecompliceerde aard van het ontwerp en van de kosten van het bepaalde glas, dat er voor nodig is. De prijzen van ruw glas lopen van 60 cent per vierkante voet tot platen, die wel op $20 per vierkante voet geschat worden. Daar dit speciale glas niet in Canada te krijgen is, maakt Cuppens elk jaar een reis naar Europa.

Sommige ramen, die ontworpen en vervaardigd zijn in de werkplaats van Cuppens in het Noorden van Saint John, kan men zien in het Veterans' Hospital in het nabij gelegen Lancaster; in de United Church of Canada te McAdam, New Brunswick; de Gibson Memorial Church in Fredericton; de West Side Kirk in Saint John; en in de Presbyteriaanse en Anglicaanse kerken in St. Stephen, New Brunswick. Er zijn ook ramen in de werkplaats gemaakt, die naar punten in Nova Scotia en op Prince Edward Island vervoerd zijn.

Franz Cuppens heeft ook restauratiewerk gedaan in zijn aangenomen vaderland. Van betekenis zijn de ramen van Christ Church Cathedral en St. Anne's Parish Church in Fredericton en het grote Oostelijke raam van Trinity Church in Saint John.

Bij gebrandschilderd glas zal men altijd aan kerken denken, maar Cuppens gelooft, dat er grote mogelijkheden zijn voor de verfraaiing van openbare gebouwen in Canada door middel van een smaakvolle toepassing van de glazenierskunst.

VAN DELFT'S
Book en Gift Shop
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
JA 8-1932

"Books of great interest"

Dying we live	$5.00
The Story of Canada	3.50
Dr. Zhivago	4.50
Exodus	4.95

JUST RECEIVED FROM THE PUBLISHERS

The Rommel Papers	$7.75
The rise and fall of the Third Reich	12.00

JACKIE'S LAATSTE PLEEGGEZIN

door Ineke Parlevliet

(IV) Slot.

Reeds twee dagen later zitten Mr. en Mrs. Smith opnieuw in de spreekkamer van de maatschappelijk werkster. Mrs. Smith tracht de gebeurtenissen van de afgelopen Zaterdag zo getrouw mogelijk weer te geven. "Ik begrijp nu wel dat Jackie's grote schuldgevoel grotendeels de oorzaak is van zijn moeilijk en onhandelbaar gedrag," besluit ze. "Maar eerlijk gezegd zie ik het verband er tussen toch niet goed. Je zou toch denken dat Jackie juist — omdat hij zich schuldig voelt aan de dood van zijn moeder — alles zou doen om dit goed te maken en zo zich zo goed en lief mogelijk te gedragen? Maar hij reageert juist precies andersom. Dat begrijpen wij niet."

> Jackie is een "probleemkind". Zijn vader is een alcoholist, die zich niets van het kind aantrekt. Zijn moeder is aan t.b.c. gestorven. Jackie is nu in drie pleeggezinnen geweest, maar overal is het op een mislukking uitgelopen. Mr. en Mrs. Smith, die zich als vierde pleegouders over Jackie willen ontfermen, krijgen daartoe van de maatschappelijk werkster na veel aarzeling toestemming. Maar Jackie wil niet naar een nieuw pleeghuis. Hij wil naar zijn eigen huis....
>
> Mr. en Mrs. Smith hebben een dochtertje, Lotte, die verlamd is. Jackie schijnt er een bijzonder behagen in te scheppen om de andere kinderen van de Smith's te sarren, maar hij ontziet Lotte altijd. Hij houdt zich echter in alles geheel afzijdig van Lotte.
>
> Wanneer Mr. en Mrs. Smith bij de maatschappelijk werkster komen om over de bijzonder zware moeilijkheden, die Jackie opwerpt te spreken, meent de maatschappelijk werkster verband tussen Jackie's overleden moeder en Lotte te ontdekken. Jackie praat nooit over zijn moeder en van Lotte houdt hij zich gedistancieerd. Waarom? Hij heeft zielsveel van zijn moeder gehouden en Lotte schijnt hem geheel onverschillig te laten.

De maatschappelijk werkster denkt enige tijd na. Dan zegt ze: "Ik zal proberen dit te verklaren, want Jackie's reactie is minder vreemd dan het lijkt. Maar eerst wil ik even terug komen op wat U me straks terloops vroeg, n.l. of Jackie's schuldgevoel gerechtvaardigd is. Dit is n.l. erg belangrijk om te weten met het oog op Jackie's "genezing", als ik het zo noemen mag. Het is nu wel gebleken dat Jackie een zeer gevoelig, zelfs overgevoelig kind is en dit ook altijd is geweest. Negen van de tien kinderen zouden dan ook zeker een andere, of geen conclusie getrokken hebben, toen de moeder stierf. Zij zouden zich niet schuldig gevoeld hebben, hooguit een lichte wroeging omdat ze — evenals Jackie — ook bang geweest zouden zijn, toen die dronken vader steeds zo tekeer ging. En voor ons volwassenen is Jackie's angst volkomen verklaarbaar en aanvaardbaar en zijn schuldgevoel onjuist en ten onrechte. Maar elk kind is een persoontje apart met een eigen denkwijze, denkwereld, gevoeligheidsgraad en karakter. Er zijn geen twee kinderen in één gezin gelijk, zelfs geen identieke tweelingen. Dit moeten we goed voor ogen houden. We mogen dus uit Jackie's voor ons overdreven schuldgevoel zeker niet de conclusie trekken dat zijn wijze van denken en later van handelen, abnormaal is. Voor een minder gevoelig kind of voor een kind met een minder groot verantwoordelijkheidsgevoel zou het misschien abnormaal kunnen zijn, maar niet voor Jackie. Anders zou Jackie geen Jackie meer zijn. Begrijpt U dat?"

Mrs. en Mr. Smith knikken en luisteren verder.

"Jackie is dus een volkomen normaal kind, geestelijk zowel als lichamelijk. Zijn wroeging en schuldgevoel is ontstaan toen hij zich te bang en te laf voelde om zijn moeder te helpen, maar het vond zijn climax toen zijn moeder stierf en toen hij bovendien nog die opmerking van mij tegen een collega hoorde. Voor mij zat er niets verkeerds in die opmerking dat zijn moeder er niet meer tegen op gekund had alleen, maar voor Jackie, die dit toevallig hoorde, was het een bevestiging van zijn eigen overtuiging.

Ook wij kunnen vaak onbewust en onwetend veel schade toebrengen aan een kinderziel. Daarom is ons werk ook zo moeilijk en verantwoordelijk..."

De maatschappelijk werkster zucht even, dan vervolgt ze:

"Jackie blijft alleen achter. Zijn vader, waar hij toch niets aan had, is er vandoor; zijn moeder gestorven. Wie kan hem helpen met zijn grote probleem? Er is niemand. Ik ben een vreemde voor hem, ook mij kan hij niet in vertrouwen nemen. Hij moet dus zelf dit probleem te lijf. Er moet iets gedaan worden. Hij heeft de dood van zijn moeder op zijn geweten. Niemand weet het, hij durft het zelfs niemand te vertellen, maar het feit blijft hetzelfde. Het is ondragelijk deze schuld. Maar straf heft de schuld op. Als je iets verkeerds doet, krijg je straf en als het heel erg is, moet je zelfs de gevangenis in. Maar daar niemand Jackie een straf oplegt — en het moet een zware straf zijn — doet Jackie het zelf. Hij doet dit door straf uit te lokken. Dat is de enige manier. Dus hij wordt ongehoorzaam, ondeugend, gemeen, vecht, plaagt, vernielt enz. Natuurlijk blijft de straf niet uit. Dat is goed. Hoe meer straf, hoe beter... Zijn schuld moet voldaan."

Mrs. Smith herinnert zich opeens de vele, onverklaarbare voorvallen: De met moedwil omgegooide beker melk, het zinloos vernielen van Robby's nieuwe atlas, de spijker in één van de autobanden...

Ook Mr. Smith is even in gedachten verzonken. Hij hoort opnieuw Jackie's gelaten en gedwee "Goed, mijnheer," toen hij geen ijs toe kreeg, hij hoort hoe Jackie Robby toeroept: "Heilige boon!", zijn pertinente weigering om op een mooie warme dag mee naar het zwembad te gaan...

"Arm kind," denkt Mr. Smith. "Wat moet dat jochie geleden hebben en wat betekenden die straffen veel voor hem. En wij dachten juist dat al die straf hem volkomen onverschillig liet... Hoe lang zou hij dat uitgehouden hebben?"

Mr. Smith spreekt deze vraag uit.

"Ik weet het niet," antwoordt de maatschappelijk werkster ernstig, "maar ik ben bang dat alle straffen bij elkaar nooit voor Jackie genoeg geweest zouden zijn, want voor zijn gevoel was zijn schuld niet ongedaan te maken. Zijn moeder was immers voorgoed dood? Als wij niet geleerd zouden hebben wat Jackie zo dwars zat, dan was hij op den duur of echt zenuwziek geworden of ten lange leste zich zo gaan misdragen dat er een misdadiger uit hem gegroeid zou zijn. Er zou van Jackie dan nooit iets terecht gekomen zijn."

Even blijft de stilte zwaar hangen in de spreekkamer. Dan voegt de maatschappelijk werkster er aan toe: "Denk niet dat Jackie zich van deze handelwijze bewust was. We hebben hem meermalen gevraagd, waarom hij zich zo misdroeg. Hij wist het niet. Hij wist het werkelijk niet. Onbewuste drijfveren dreven hem er toe.

U kunt nu ook begrijpen waarom Jackie in zekere zin toch zijn vader verdedigde, hoewel hij geen respect voor hem had of liefde. Jackie voelde zich even schuldig als zijn vader. Ze waren medeplichtigen."

"Ja," antwoordt Mrs. Smith zacht. "Dat verklaart zijn houding tegenover zijn vader. Maar ik begrijp nog steeds niet waarom hij eerst zo afwijzend tegenover Lotte stond en dan opeens haar te hulp schiet."

"U weet nog wel dat we bij een vorig gesprek meenden op te merken dat Lotte Jackie op de een of andere manier aan zijn moeder herinnerde. Ik geloof dat we dat wel bij het rechte eind gehad hebben. Lotte's lichamelijke hulpeloosheid moet hem innerlijk van zijn stuk gebracht hebben. Hij wilde niet met haar hulpeloosheid geconfronteerd worden. Lotte had ouders en vele anderen, die zich liefdevol om haar bekommerden. Maar zijn moeder, die in zekere zin even hulpeloos was, had niemand. De enige die haar had kunnen helpen, was hij. Maar hij had haar in de steek gelaten.

Zoals hij zijn moeder trachtte te negeren om zijn eigen schuld te vergeten, zo tracht hij ook Lotte te negeren en haar bestaan te verloochenen. Hij wil niet door haar aan zijn moeder herinnerd worden. Maar evenmin als hij zijn moeder niet vergeten kan en haar liefde niet kan missen, zó kan hij ook Lotte niet blijvend negeren. Tegen wil en dank moet hij van haar zijn gaan houden, maar het

(Vervolg op pag. 8)

DAGELIJKSE VLUCHTEN
naar
EUROPA
gedurende de hele winter.
NIEUW
17-daagse Retourtarieven
lager dan ooit aangeboden over de
ATLANTISCHE OCEAN
Bezoek Uw reisbureau
bel de K.L.M.
Kantoren in 12 belangrijke Canadese steden.

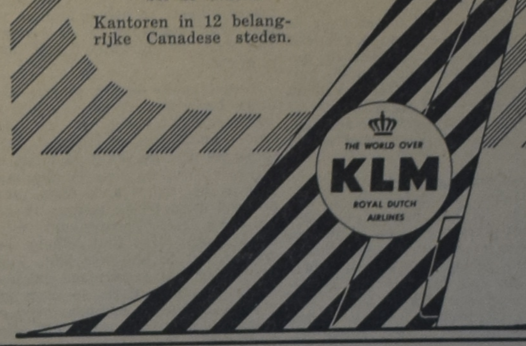

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke Jans is na de dood van haar eerste man hertrouwd met de predikant Bogardus, wiens leven ze deelde temidden van zelfzuchtige kolonisten en vijandige Indianen in de 17de eeuwse kolonisatie van Amerika. Maar ze werd opnieuw weduwe toen dominee Bogardus schipbreuk leed op een tocht naar Holland. Ze verhuist van Nieuw Amsterdam naar Rensselearswijck, waar zij Brant van Slichtenhorst ontmoet die het bestuur voert. Brant komt in conflict met Pieter Stuyvesant de directeur-generaal van Nieuw Nederland.

(53)

Deze verhalen, die over deze zaak op Manhattan de ronde deden waren zeer vreemd, onbetamelijk en aanstotend. Stuyvesant wilde slechts i e t s noemen.

Zo werd verteld dat niet alleen Anneke's moeder, doch ook dominee Schaets zelf het vuile overspel van zijn dochter met een ander vrouws man, gelijk zij het voordien met harde, scheldende, dreigende, ja bijkans zwerende woorden ontkend hebben, nu bijna in dezelfde expressie verdedigen en in publieke predikatiën en private discoursen zoeken te verbloemen en te verschonen met de dekmantel van Gods heilig Woord, daarbij verwijzende naar de droevige val der heilige mannen in hetzelve als: met de bloedschande van Lot, het overspel van David en dergelijke voorbeelden, zeer kwalijk en goddeloos (als het zo is) geappliceerd. Maar zodanige exempelen zijn ons zeker niet nagelaten om onze schandelijke zonden daarmee te verexcuseren, veel minder om deze na te volgen, maar als bakens in zee om de klippen te vermijden en verder zo wij ons met die heilige mannen bekeren, dat wij ook in Christus genade met hen zullen vinden.

Maar inplaats van verootmoediging en bekering, werd er verteld dat er tot blaam van het heilig sacrament des doops, ongemene en voor deze nooit gebruikelijke ceremoniën en kwinkslagen met het kind der hoererij gepleegd waren. Het zou met zwarte rouwkleren en verscheidene zwarte linten en strikken omhangen, ten doop zijn gepresenteerd.

In plaats van Benjamin, was het Ben-oni, zoon der smarten genoemd.

Terwijl La Montagne de inhoud van de brief vertelde en er, bij het licht van de kaars, telkens regels uit voorlas, zag ik opeens Koppige Piet met zijn grote neus over een vel papier gebogen, zijn gramschap botvieren.

Hij was zo streng, o zo streng, onze generaal.

Ik luisterde gespannen naar de rest van de brief.

"Ik laat het gaarne tot iemands keur en goedvinden in wat luiers of windsels de kinderen ten doop gepresenteerd worden, en hoe ze te noemen, maar omtrent dit subject, dunkt mij, (onder correctie van een beter oordeel) dat dit kind der hoererij beter Barabbas, dat is: dartel vaders zoontje, als Ben-oni: zoon der droefheid, genoemd had kunnen worden."

Na deze passage ontschoot mij een korte lach om de scherpe en geestige zinswending van generaal Houten Been.

Ik schaamde mij er voor, doch Monsieur La Montagne zag mij over de brief veelbetekenend aan. Ook om zijn mond speelde een lachje.

De brief was echter nog niet uit.

Stuyvesant laakte de houding van de overspeler en niet minder van dominee Schaets, die de verleider nog brieven schreef met de aanhef: "Mijnheer en vriend".

Wel had hij hem het onderhoud van het kind opgedragen.

Ook op de catechisaties zou hij zijn leerlingen bestraffen die zo graag van zonden en schande van anderen spreken, inplaats deze naar de aard der liefde te bedekken.

Het gevolg was, dat het catechisatiebezoek en de kerkgang terugliepen en bij het laatste avondmaal slechts het halve getal lidmaten had gecommuniceerd.

Er werd verteld, dat de overspeler zijn vrouw sloeg en nog geregeld bij Schaets aan huis kwam.

Dit alles had Stuyvesant aanleiding gegeven aan Monsieur La Montagne om inlichtingen te vragen. Hij achtte zich daartoe als directeur-generaal gerechtigd, aangezien Schaets in dienst en onder opzicht van de West-Indische Compagnie gesteld was.

Monsieur La Montagne nam, nu hij zich van zijn taak had gekweten, een ruime slok.

— Sara — zei hij, — ik zal de generaal moeten antwoorden.

Ik knikte.

— De waarheid, Monsieur, zei ik.

— Is het toestemmen van de feiten de waarheid, Sara?

— Ik geloof het wel, Monsieur, zei ik. — Stuyvesant vraagt niet naar de oorzaken. Hij wil weten of dit alles zich zo heeft afgespeeld.

— Wat denk je er zelf van, Sara, vroeg hij.

— Toen ik hier kwam en deze verhalen hoorde, wist ik nog niet dat Arend van Curler Annekes verleider was. Hij is een groot man in deze omtrek en zoals u wel zult weten, is hij zéér gezien bij de Indianen. Zij noemen de plaats waar hij woont Corlaer *). Hij heeft zich misgaan. Ook Anneke heeft schuld en wie zal zeggen of ook Van Curlers vrouw vrij uit gaat? Er wordt gezegd dat zij een ongemakkelijke vrouw is, die haar man niet aan huis kan binden. Ik herinner mij nog al te goed mijn ontsteltenis over dit schielijk huwelijk, zo kort na Broncks dood. En zo ongelijk van jaren. Ze bleven zonder kinderen.

— Maar die oude Schaets gaat ook niet vrij uit, Sara. En zijn vrouw evenmin. Zij hadden hun dochter voor deze schande moeten behoeden. Zij hebben zich laten inpalmen door de mooie praatjes van de verleider. Want dàt is hij. Als mijn informaties juist zijn, zat mijnheer Van Curler als jongeman reeds achter de wildinnen aan. Noblesse oblige, Sara. Wat ik van mijn soldaten kan verwachten, verwacht ik niet van de hooggeplaatsten in de patroonskolonie.

Ik had daar zo mijn eigen gedachten over doch verzweeg die op het ogenblik.

— Het is maar goed, dat de oude Patroon dat niet meer beleefd heeft, zei ik. — Hij heeft zijn jonge neef genoeg gekapitteld in zijn brieven.

— Het vlees is zwak.... zegt de Schrift.

Monsieur stond op. — Ik zal de generaal schrijven. Het blijft onder ons, Sara. Ik beschouw je als mijn dochter.

Hij nam zijn hoed en boog.

Ik had hem wel willen omhelzen, zo dierbaar was hij mij op dit ogenblik. Maar ik deed het niet, hoewel ik vermoedde, dat het hem veel satisfactie zou hebben geschonken.

Toen ik hem had uitgelaten en ik naar de ziekenkamer terugkeerde, zag ik dat moeders ogen mij volgden.

— Moeder — kènt u mij nog?

Zij keek naar de deur. Haar lippen bewogen.

Ik hoorde ruiters naderen en even later trad mijn broer Jan binnen, nog gekleed in zijn reiscostuum.

— Leeft zij nog? vroeg hij.

Ik zag de spanning op zijn gezicht.

Hij legde zijn hoed op tafel en knielde bij het bed.

— Jan.... zei moeder en ik zag duidelijk dat zij lachte. Het was of haar bewustzijn terugkeerde.

Zij lichtte haar hand op. Ik legde die op het hoofd van mijn eigen jongste broer, haar zorgenkind.

Moeder....

Wat er in hem omging wist ik niet. Wij waren elkaar ontgroeid — maar later op de avond, toen wij samen waren, liet hij plotseling zijn tranen de vrije loop.

— Niemand heeft mij zo liefgehad als zij.... Niemand — niemand.

Arme jongen, dacht ik. Wat eenzaam ben je.

Later op de avond kwamen ook Pieter en Jonas nog naar moeder kijken. Uit de manier, waarop zij Jan begroetten, werd mij duidelijk dat ook die twee hun stiefbroeder lieten voor wat hij in hun ogen was: een oudere broer, die blijkbaar geen oog had voor vrouwelijk schoon, dat aan hen dubbel besteed was.

Twee goedaardige, ruwe knapen, die toch hun moeder nog zouden missen.

Toen wij zo bij elkaar zaten dacht ik: Twee van Roelof Jans en twee van Everardus Bogardus.

Maar van één moeder, Anneke Jans, die nu op haar uiterste lag.

(Wordt vervolgd.)

---

*) Nu Schenectady.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Ons gesprek over "de smalle paadjes" heeft een miniatuurstorm over mijn arm hoofd ontketend. Er waren enkele lezeressen, die blijkbaar de indruk hadden gekregen, dat ik elke immigrant, die teruggegaan is, veroordeel. Nu, dat is beslist niet waar. Ik kan me juist heel goed voorstellen, dat bepaalde redenen iemand er toe kunnen brengen om maar weer naar Holland terug te gaan. We hadden het de laatste maal alleen over de immigranten, die Canada smalend en vol critiek de rug toekeren, nadat ze hier hun buit hadden binnengehaald. Zulke luidjes heb ik meegemaakt — U misschien ook? — en voor hen heeft de rechtgeaarde immigrant geen goed woord over.

De voornaamste rol speelt m.i. de gedachte, die achter de terugkeer ligt. Zo kan het b.v. voorkomen, dat iemand zich na korte tijd realiseert in Canada op de verkeerde plaats te zijn beland, waardoor hij in het vak dat hem lief is volstrekt niet terecht kan. Dit is echter een uitzondering en het enige adres, waaraan in zo'n geval critiek gericht kan worden, is dat van de instantie, die hem onjuiste voorlichting gaf.

Een andere reden, die je nogal eens tegenkomt (en die we deze maal zullen bespreken) is het heimwee van moeder de vrouw. Dit kan heel wat ellende veroorzaken, zoals we allemaal weten. Toch is het niet ongeneeslijk en kan, mits op de goede wijze aangepakt, overwonnen worden. Ik heb vrouwen met heimwee meegemaakt, waarvan de hele omgeving dacht: "nou, dat is hopeloos . . ." en die toch later uitstekend konden wennen. Vandaar dat het me zo aan het hart gaat, wanneer ik hoor, dat een immigrant om deze reden de zaak maar moedeloos overboord gooit. Bijna altijd had men de droevige beslissing om met het hele gezin terug te keren, kunnen voorkomen.

Nu spreken we nog niet eens over de teleurstellingen, die sommigen in Nederland incasseerden, toen ze ontdekten, dat ook daar de tijd niet had stilgestaan, dat ze zelf in hun Canadese jaren veranderd waren. Hoeveel, dat merken ze pas, toen ze probeerden de draad weer op te nemen, die ze vroeger met eigen handen afgebroken hadden. Misschien hadden ze ook vergeten, dat daar nog steeds woningnood is en dat hun kinderen intussen rasechte Canadezen geworden waren, die het kleine volle Holland maar een benauwd gedoetje vinden.

Nee, over het algemeen hoor je daar niet veel over. Dat is wel te begrijpen: niemand hangt graag aan de grote klok, dat hij een misrekening heeft gemaakt. Maar mij zijn enkele gevallen bekend van gezinnen, die na een jaar of zo voor de tweede maal naar Canada emigreerden. Zulke berichten spreken boekdelen, want het is zo helder als glas, dat de teleurstelling wel groot moet zijn, wil men voor de tweede maal tot alle moeiten en kosten van emigratie overgaan . . .

Een inmiddels klassiek geworden voorbeeld hiervan kunt U vinden in het aardige boekje "Ons tweede thuis" (emigrantenvrouwen schrijven van verre), uitgegeven door de emigratie-commissie van het Nederlandse Vrouwen Comité, waarin 22 sprekende brieven uit diverse landen werden opgenomen. Van Canada waren zes brieven uitgekozen en een van de schrijfsters, een Friese vrouw in Ontario, heeft de moed gehad om haar vergissing aan de grote klok te hangen. Eenvoudig en eerlijk beschrijft ze, hoe haar heimwee de aanleiding werd, dat haar gezin weer naar Nederland terugkeerde. Om de lezeres, die het misschien op dit ogenblik moeilijk heeft, te helpen kunnen we niet beter doen dan de ervaringen van deze immigrantenvrouw door te geven.

Nadat ze de eerste tijd in Canada beschreven heeft, vertelt ze (verkort): "Hoewel we het veel beter hadden dan in Holland, voelde ik me niet gelukkig. Ik miste zo erg alles wat mij lief en dierbaar was in het oude land. Mijn man, die wel wist welke natuur ik bezit, zag met bezorgdheid mijn strijd aan. Hij had allang bespeurd, dat ik heimwee had. Alles werd voor mij gedaan om me hier maar enigszins thuis te doen gevoelen. Vrienden kwamen over en praatten met mij, maar als allen vertrokken waren, was het weer hetzelfde en verviel ik opnieuw in mijmerij. Ik zat altijd op de hoek van de stoel, net of ik ieder ogenblik zou vertrekken . . Slapen ging slecht, ik werd finaal een zenuwpatient.

Wat dit voor mijn man en kinderen betekende, vermag geen pen te beschrijven. Aan de ene kant nu onze werkelijke welvaart en aan de andere kant ik, die alle huiselijk geluk verloren deed gaan. Het was te voorzien, dat dit zo niet langer kon, ik ging eraan ten gronde. Na veel strijd en innerlijke droefheid werd besloten alles er maar aan te geven en terug te gaan. Ons emigreren was voor niets geweest. Na een verblijf van anderhalf jaar in Canada en na al ons huisraad verkocht te hebben, vertrokken wij weer naar Holland. Maar ons gezin was al verscheurd, want onze oudste van 20 jaar wilde niet meer mee terug.

In Holland aangekomen, was ik zeer blij mijn familie en de zo bekende plaatsen weer te zien, maar toch voelde ik me niet zo gelukkig als ik me had voorgesteld. We trokken bij familie in, hadden zelf niets meer, geen woning en geen huisraad. Mijn man ging weer aan het werk bij zijn oude baas. 's Morgens trapte hij weer op zijn fietsje door alle weer en wind en ik zag wel, dat hij zich nu ongelukkig voelde. De kinderen kwamen op school achteraan met leren en toen we tenslotte bij mijn man zijn oude vader gingen inwonen, moesten ze weer naar een andere school. Wat zijn er veel tranen gevallen toen!

Ik had gedacht terug te vinden, wat ik had verlaten, maar weet nu wel beter. Er is geen weg terug. Geen woning de eerste jaren, er wachtten nog zovelen op een huis. Geen geld om genoeg fruit en melk te kopen. De paar centen, die wij nog hadden, teerden we erbij in. En dan miste ik steeds mijn oudste. Mijn man liet me maar stil moderen en als ik soms eens klaagde, zei hij: "Je bent nu weer in Holland."

Ik begon na te denken en voelde hoe mis is was geweest door terug te keren. Ik had totaal alles verwoest wat zij daar hadden opgebouwd. De medicijn, die ik nu kreeg te slikken, was de juiste voor mij. Het was me in Canada al door de dominee voorspeld, die zei bij ons vertrek: Die het hier één keer goed gehad heeft, komt terug". Maar ik geloofde dat toen natuurlijk niet . . Zo verstreek de strenge winter, waarin de kinderen zich binnen moesten vermaken en dit gaf vaak moeilijkheden. Toen het voorjaar in zicht kwam, was ik het wel zo zat, dat ik tegen mijn man zei: "Geef mij Canada maar weer terug en mijn eigen tafel!"

Maar dat ging zo maar niet, daar zat een hoop aan vast. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad en reisjes naar Den Haag, voor het Canadese Consulaat toestemming gaf. Het geld werd ons geleend door familie. Het was Mei, toen we na een voorspoedige reis opnieuw in Canada aankwamen. We waren nu allen opgewekt en blij. Sindsdien is het ons hier best gegaan. Om naar Holland terug te keren, daar zou ik niet meer over denken . . ."

Tot zover het verhaal van de vrouw, die twee maal emigreerde. Het stemt aardig overeen met de andere "her-emigraties", die mij bekend zijn en we kunnen er enkele goede lessen uithalen. Heimwee van de vrouw mag slechts in de alleruiterste noodzaak de reden zijn, dat een gezin terugkeert. Dat moeder in Canada ongelukkig is, is erg. Maar nog erger is, dat na terukeer in Holland de rest van het gezin zich ongelukkig voelt. De mogelijkheid is lang niet uitgesloten, dat zo'n mislukte emigratie nog jaren een wig drijft tussen moeder en haar man en kinderen. Dat zij het zelfverwijt met zich blijft dragen: had ik toen maar even flinker de tanden op elkaar gezet . . .

Om een mislukking te voorkomen, moeten offers gebracht worden. Door de immigrant en zijn kinderen. De ervaring leert, dat de meeste vrouwen in het tweede of derde jaar na aankomst een aanval van heimwee krijgen. Dat is dus heel gewoon en niets om je ongerust over te maken. Ernstig wordt het pas, als het te lang gaat duren en te diep gaat zitten en er niets aan gedaan wordt.

Mensen, die zelf nooit last van heimwee gehad hebben, spreken er vaak te gemakkelijk over. Laten we ons niet vergissen: iemand, die werkelijk door heimwee verteerd wordt, is ziek. Daar kun je mee praten tot je blauw in het gezicht bent, het helpt niets. Je kunt haar niet meer bereiken en zelfs de dokter staat machteloos. Reeds enkele jaren geleden gaf ik daarom in deze rubriek een advies, dat ik nog steeds als het enig juiste beschouw: Mannen, wacht niet te lang! Wacht niet zo lang, dat je vrouw niet meer voor reden vatbaar is.

Zodra een immigrant ziet, dat vrouwlief ernstige tekenen van heimwee gaat vertonen, doet hij het beste met zijn spaargeld bij elkaar te grabbelen — zich desnoods in de schuld te steken — en haar naar de trein te brengen. Voor hemzelf en de grotere kinderen kan hier altijd wel een tijdelijke oplossing gevonden worden, Ja, dit klinkt als een paardenmiddel, maar het is de enige manier om een mislukte emigratie te voorkomen. Bovendien is het een goede geldbelegging, want in negen van de tien gevallen krijgt hij zijn investering met rente terug. Als hij zijn vrouw genezen terugkrijgt.

In heimwee zit n.l. een groot percentage van "zich verloren voelen". Iemand, die heimwee heeft, mist niet alleen wat hem lief en vertrouwd was, maar heeft daarnaast het vreselijke gevoel, dat dit alles voor hem onbereikbaar geworden is. Dat de afstand, die hem nu van zijn achtergrond scheidt, niet te overbruggen is. Het simpele feit, dat hij na een vliegtocht van een uur of zes in Holland aankomt en dat alles daar nog ongestoord blijkt te reilen en te zeilen, is soms al voldoende om hem van dit gevoel te bevrijden. Hij moet het echter zelf ervaren om overtuigd te worden, niemand kan het hem aanpraten.

Een bijzonder sterk staaltje kwam me onlangs ter ore. Een jonge immigrant had al maandenlang rondgetobd met zijn vrouw, die hem steeds onder tranen aanspoorde om terug te keren. Eindelijk beloofde hij haar in wanhoop om te gaan, zodra hij het huisraad verkocht en wat geld opgespaard had. Hij zette zijn vrouw en kind vast op het vliegtuig, zei de huur op en trok bij vrienden in, verbitterd en verslagen. Vier weken later — hij had de helft van zijn meubelen al van de hand gedaan — stond onverwacht zijn vrouwtje op de stoep. Volkomen genezen en zo opgewekt als een leeuwerik in Mei. Ze had zich ervan overtuigd, dat Holland nog steeds aan de Noordzee ligt, een paar uur vliegen van hier. Haar ouders hadden haar het geld gegeven om weer naar huis terug te reizen, ik bedoel: naar Canada. Het was een prettige verrassing voor haar man, geloof dat. Echter heeft niet elke immigrant een gulle schoonpapa met duiten . .

Natuurlijk zal het doorgaans een beetje langer duren, voordat de immigrant zijn vrouw weerziet. Hij doet er verstandig aan om haar de boodschap mee te geven: blijf maar zolang weg, als je wilt. Hoe langer ze in Holland blijft, hoe meer ze zal bespeuren, dat de dingen, die op een afstand met de gouden glans van haar verlangen overtrokken waren, ook wel degelijk hun gebreken hebben. Ze zal gaan beseffen, dat ze toch onbewust het leven daar ontgroeid is en dat haar plaats naast de man is, die zo hard gewerkt heeft om deze gedurfde onderneming, die emigratie heet, te doen slagen.

Van een trouwe C.C.-lezeres ontving ik een hartelijke brief, waarin ze haar blijdschap uit over de opnieuw aangestoken Schemerlamp en instemt met wat ik schreef over de inmiddels beroemd geworden smalle paadjes. Even een regeltje uit haar brief: "Nu is het wel zo, dat er veel mensen weer terug gaan naar Nederland, maar daar staan ook de honderden tegenover, die voor een trip zijn geweest en die gelukkig kunnen zeggen: Nederland is mooi en goed, maar ik leef liever in Canada! Is het hier beter? Nee, altijd niet, wel vrijer, gemakkelijker en ruimer. Canada is een jong land. Het is vaak onbewust en tegenstrevend, maar God heeft ons hier gebracht om iets te bouwen, Hij heeft zijn bedoeling met de immigranten."

Veel dank voor je brief, Sietske, dat was weer als vanouds. Heb ik het goed geraden, dat je zelf ook voor een trip weggeweest bent? Tot schrijvens, hoor!

Van Mrs. M. en Mrs. G. heb ik hier nog brieven liggen, die we D.V. de volgende maal samen zullen bespreken. Tot zolang voor U allen hartelijke groeten van

UW SASKIA

PRODUCT OF HOLLAND

FLAG BRAND

Hollandse Haring

Volop verkrijgbaar, die echte

HOLLANDSE ZURE HARING
& ROLMOPS

ingelegd in Holland in glazen potten.

Tevens volop te leveren:

BISMARK haring
GEDROOGDE BOKKING

Onovertroffen in kwaliteit

VRAAGT UW LEVERANCIER

IMPORTED BY

Top's Importing, Grimsby, Ont.

Sole Agent for the Maritimes:
Mr. J. Drost, R.R. 3, Keswick, New Brunswick.

BOEKBESPREKING

A prey to Satan, door C. Sluys.
Uitgave: Guardian Publishing Comp. Ltd., Hamilton.

Dit boek is geschreven door iemand, die zich jarenlang aan het evangelisatiewerk gewijd heeft en zich daarbij kennelijk meermalen geconfronteerd zag met de verbijsterende en onontkoombare waarheid van God's uitverkiezing. Met het feit, dat een christelijk gezin op een voor ons raadselachtige wijze een zwart schaap kan voortbrengen. Met het harde feit, dat ook "een kind van zoveel gebeden" verloren kan gaan.

Het boek speelt in het Holland en Duitsland van de eerste wereldoorlog en heeft als hoofdpersonen twee vrienden John en Bill, beiden komend uit een orthodox christelijk gezin. Reeds als jongen blijkt Bill iemand te zijn, die ondanks een uitstekende opvoeding steeds de verkeerde kant uit wil. Hij gaat varen om "vrij" te zijn en geraakt van lieverlee aan lager wal. Ook zijn vriend John heeft het voorrecht, dat hij stevig vastgehouden wordt. Door zijn zuster Ann, die haar levenlang een hopeloze liefde voor Bill koestert, en door een oudere broer. Maar de eenzaamheid, die hem overvalt na het sterven van zijn vrouw en kind, nog vergroot door de behandeling, die hij ondervindt van zijn mede-christenen, drijft ook hem langzaam naar de afgrond. Hij wordt een dronkaard, trekt naar Duitsland, waar hij betrokken wordt in een lugubere moordzaak. Na vele jaren ontmoet hij opnieuw zijn oude vriend Bill, even verlopen als hij. Twee menselijke wrakken, ten prooi gevallen aan Satan, zoals je ze dagelijks kunt tegenkomen in de kolommen van je dagblad. In dit geval pijnigt echter de vraag: hoe is het mogelijk? Zijn alle voor hen opgezonden gebeden onverhoord?

Op deze vraag geeft de schrijver geen antwoord. En wie zou het kunnen? Alleen stelt hij scherp in het licht de verantwoordelijkheid van geestelijke leiders om hun woorden te steunen met hun daden. Ja, dat geldt natuurlijk voor elke christen, maar het is nog steeds zo, dat hoe hoger men staat, hoe verder men zichtbaar is. Dat de schrijver al deze dingen onomwonden naar voren heeft gebracht, is de grote verdienste van "A prey to Satan".

Op de vorm, waarin het gegeven is verwerkt, is het een en ander aan te merken. Conversaties in het boek zijn geforceerd en het Engels is niet altijd vlekkeloos. Teveel wordt uitgeweid over niet ter zake doende details — wat storend werkt — en de tekening der karakters is soms zwart-wit. Tot in het overdrevene toe wordt de nadruk gelegd op de alcohol, als de wortel van alle kwaad, waardoor zich de typische instelling van de Noord Amerikaanse christen verraadt. Met wat vakkundig schaafwerk hier en daar had het boek aan leesbaarheid beduidend kunnen winnen.

Is het begin van dit boek traag, daarna komt de schrijver op gang en met name het middengedeelte, dat in oorlogs-Duitsland speelt, bereikt een spanning en vaart, die werkelijk doen denken aan een detective. De schrijver is goed thuis in de interessante periode, die het verhaal omvat. Om deze reden, maar vooral om de ernst en eerlijkheid, waarmee het moeilijke gegeven is behandeld, is "A prey to Satan" een boek, dat zijn lezers aan het denken zet.

Tini V. A.

Een goede Bibliotheek

(onverschillig of dit een verenigings- of leesbibliotheek is) behoeft GOEDE VOORLICHTING van een GOEDE BOEKHANDEL.

Wij verstrekken deze voorlichting geheel vrijblijvend.

Praat of schrijf eens met ons.

KUNTZ & VANDERIET BOOKS

1375 Weston Rd. TORONTO 15 Tel. RO 3-1831

Gaat U naar Holland?

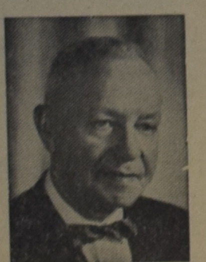

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Ingezonden

Mr. Cas DeRuyter, publication manager van de C.T.U.C. schreef ons naar aanleiding van het artikel onder dezelfde titel in ons nummer van 10 Februari j.l. als volgt:

DE BELANGRIJKHEID VAN "CERTIFICATIE"

De heer Antonides schreef in Calvinist-Contact over de "De betekenis van Certificatie". Met genoegen heb ik dat weldoordachte artikel gelezen en nogeens herlezen. Heel veel er in kan ik ten zeerste waarderen. Speciaal het gedeelte waarin hij de waarborgen van rechten en vrijheden daar zet waar zij behoren. Dit zijn Goddelijke normen zoals deze tot ons komen uit Gods eigen Woord, de Bijbel. Dit is de ware norm waarop onze Christelijke principes in het sociale leven ook moeten rusten.

Wat hij verder over de wetgeving zegt, hoe en waarvoor certificatie dient is naar waarheid verteld. Hij geeft echter niet weer in de "Kauffmann Rubber Co. case" waarom er geen contract kon afgesloten worden. Men krijgt geen certificatie om een werkgever het onmogelijke af te dwingen!

Een sprekend voorbeeld in deze was de Wood factory in Guelph waar een union met sterk communistisch getinte tendenzen het productieproces tot halve kracht terugbracht en daarna ging staken tegen de wil van het betere deel der arbeiders, werkwilligen ging molesteren, honderden ruiten der fabriek ingooien enz., enz. Geen wonder als dan, wanneer er geen redelijke wil tot overleg is, de certificatie-rechten der union worden ingetrokken. Maar we moeten toch niet de uitzonderingen als regel zien?

Dat men een bedrijf kan organiseren zonder certificatie is alom bekend. De C.L.A.C. organiseerde op deze manier in 1954 al een schildersbedrijf in Hamilton, n.l. Warneke's Painting and Decorating.

"Harm Schilthuis and Sons" was op dezelfde manier georganiseerd door de C.L.A.C. De C.T.U.C. vroeg haar erkenning aan voor dit bedrijf en kreeg daarvoor haar certificatie. Het lopende contract met Construction Workers Ass.; Local 63 (C.L.A.C.) was *g e e n* verhindering voor deze erkenning. De brief van "the Labour Relations Board" ligt ter inzage op het hoofdkwartier der C.T.U.C. (zie ook The Voice, June 1959).

Laten wij eerlijk en nuchter zijn *certificatie is noodzakelijk.*

Wanneer certificatie of wettelijke erkenning van een vakorganisatie als "bargaining agent" gevolmachtigde niet bestond, hoeveel werkgevers zouden er met een union willen praten?

Het is "een stok achter de deur" waar *niet één union* buiten kan. Het is de bescherming van het recht van actie der verenigde arbeiders.

Als ze dit recht niet zouden hebben zou de klok in Noord-Amerika een eeuw terug gezet worden. Vandaar de *grote be.angrijkheid van certificatie.* Wie als gewoon arbeider in sommige ongeorganiseerde bedrijven werkt of gewerkt heeft, weet wat hier bedoeld wordt. Vooral als hij een nieuwe immigrant is. Er zijn gunstige uitzonderingen. Iedereen weet dat.

Maar helaas hebben wij met de *regel* te maken. Nu is het sociaal economische leven hier opgebouwd zonder de invloeden van Talma, Kuiper, Sikkel en anderen. Een positief Christelijke Vakorganisatie heeft hier nog geen 50 jaar invloed uitgeoefend zoals in Nederland.

Daarom is het toch logisch en bittere noodzaak dat wij ons bij de bestaande toestanden aansluiten en daarom een certificatie veroveren. Om dan langs wettelijke weg en daadwerkelijke bewijzen onze Christelijke zienswijze in Canada verstaanbaar te maken. Want een Noord Amerikaan is een persoon die praktisch denkt. Hij vraagt wat kan ik met deze principes doen. (Lees "Living in a New Country" van Ds. T. van Kooten).

Geve God dat elk weldenkend Christen in Canada deze gedachten begrijpt en ondersteunt. Het is nog niet te laat voor een eensgezinde Christelijke vakbeweging. Maar het loopt kort naar vijf minuten voor twaalf.

Cas de Ruyter

NEDERLANDSE FINANCIELE HULP EN BIJSTAND AAN NEDERLANDSE ANTILLEN

De Nederlandse Regering zegde hulp en bijstand toe aan de Nederlandse Antillen voor een aantal ontwikkelingsplannen, die samen 67,5 miljoen Antilliaanse courant zullen kosten (f 135 miljoen).

De Nederlandse Regering is bereid de rente en aflossing van de leningen, die de Antillen voor dit doel zullen moeten sluiten, te garanderen. Zij is voorts bereid de rente en aflossing te betalen van het als rendabel beschouwde gedeelte van deze leningen, totdat deze projecten in bedrijf zullen worden gesteld. Het betreft hier een bedrag van circa 41 miljoen Antilliaanse guldens.

Van de niet rendabele projecten zal Nederland rente en aflossing voorlopig voor haar rekening nemen totdat i.v.m. een nog uit te werken ontwikkelingsplan nader kan worden beslist.

De plannen hebben voornamelijk betrekking op de eilanden Curaçao en Aruba en sluiten aan op een plan voor Bonaire en de Bovenwindse eilanden, dat reeds bij de Nederlandse Staten-Generaal in behandeling is.

De plannen voor Curaçao omvatten: een verbetering van de haven van Willemstad, een verbetering en uitbouw van de luchthaven, een uitbreiding van de waterdestillatie-inrichtingen en de daarbij behorende stroomopwekkingsinstallaties en de bouw van een vaste brug over de St. Annabaai tussen de twee stadshelften van Willemstad met de bijbehorende toegangswegen.

Voor Aruba omvatten de plannen: een verbetering van de haven van Oranjestad en de aanleg van een industriehaven, een uitbreiding van het water- en elektriciteitsbedrijf en de oprichting van een zoutwinningsbedrijf.

VERBOUWING

Tijdens de verbouwing van onze Store, 90 Frank St., Strathroy, zijn wij verhuisd naar

8 Front Street

vanwaar we onze zaak voortzetten.

We hebben nog SPECIALE AANBIEDINGEN tegen zeer lage prijzen.

Beleefd aanbevelend,

JOHN TAMMING AND SONS
FURNITURE AND APPLIANCES
STRATHROY, ONT. PHONE 105 or 790

PRINCE EDWARD ISLAND

De gedachten over de maritieme provincies zijn over het algemeen niet hoog onder de Nederlandse immigranten in Canada. Dit is ook wel enigszins te begrijpen, want alles heeft hier wel aan meegewerkt. Direct na de oorlog al heeft de voorlichting en propaganda over Canada in Nederland zich alleen gericht op Ontario en het Westen. En na de oorlog hebben de gouden graanjaren menig maritiemer doen wegtrekken naar de prairie provincies. Dat is nu gelukkig voorbij en het werkt nu in omgekeerde richting, nl. de trek is terug naar hier.

De Nederlandse immigranten die in Halifax landden kregen ook een verkeerde indruk mee toen zij het land verder introkken. Want wie herinnert zich niet de mooie dromen die we hadden over ons nieuwe vaderland? Over de illusies van prachtige farms, cars en noemt U ze zelf maar op! Want toen U in Halifax arriveerde na een week of meer varen, waarvan U moe was en niet al te fit, kreeg U tegenvallers. Wat voor moois zag U gedurende Uw treinreis? Wat vielen de farms tegen die U zag van uit de trein. En met die gedachten ging U door naar Ontario, Alberta of waar dan ook.

Nu willen we U echter eens meenemen en U wat vertellen over de kleinste van de vier maritieme provincies, nl. Prince Edward Island. Een eiland ten noorden van Nova Scotia en New Brunswick.

Het doel van dit artikeltje is om meer bekendheid te geven over ons zo vruchtbaar eiland.

In volgende artikelen hopen wij U dan ook wat te vertellen over de ontwikkeling, de inkomstenbronnen, de afzet mogelijkheden en het klimaat van P.E.I. Het is jammer dat dit nooit eerder gedaan is, want vooral de laatste jaren zijn de kansen om zelf te gaan boeren zo gunstig, door een fonds van de regering voor jonge boeren waardoor men, tot 85% van de geschatte waarde kan lenen, met een terugbetalingstermijn van 20 jaar. Daarover echter een volgende keer.

ATTESTEN:

Het was heel erg. Nu doet hij alle werk weer — Dokter vond het een wonder — Hulde aan de kruiden — Het lijkt ongelooflijk — Het gaat uitstekend — Alles gaat prima — Ik behoef niet meer naar het sanatorium — Genezen — Genezen enz. enz.!

Wilt U ook ondervinden wat met onze geneeskruiden te bereiken is, meldt ons dan Uw ziekte en klachten. Broch. en inl. gratis!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Hoge uitgaven aan zeep?

Hier is een idee...

Ga veel minder aan zeep uitgeven. Doe als zoveel andere practische mensen. Maak het eenvoudig zelf... voor ongeveer 1 cent per stukje. Een enkel busje Gillett's Lye is voldoende om met overgehouden etensvetten 8 pond schuimende, goedwerkende zeep te maken. Gemakkelijk te volgen aanwijzingen vindt U op elk busje Gillett's. En voor slechts 25¢ zenden wij een speciale "Scent 'n' Colour kit"... om 8 pond zeep te kleuren en te parfumeren. Keus uit Jasmin, Rose Lilac of Lavender. Stuur 25¢ op, met Uw naam en adres en met de geur die U kiest aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. West, Montreal, Que. (Adv.)

EATON'S

U kunt nu Uw bestellingen doen uit Eaton's Catalogus—in Uw Moedertaal!

UW BESTELLING OF BRIEF KAN NU VLUG DOOR EATON'S WORDEN VERTAALD EN ONMIDDELLIJK UITGEVOERD*

Eaton's nieuwe Voorjaars—en Zomer-Catalogus voor 1961 is nu door geheel Canada verspreid. Als U Uw exemplaar niet hebt ontvangen, vul dan onderstaand formulier in en verzend het vandaag. Maak Uw selectie van de artikelen die U nodig hebt en plaats dan Uw bestelling in Uw moedertaal op het handige formulier in de Catalogus, of per brief. (Vergeet niet, waar nodig, de maten en kleuren van de artikelen aan te geven).

EATON'S AFBETALINGS-SYSTEEM EN DOORLOPEND CREDIET-PLAN

U kunt de beste kwaliteit kopen en betalen in lage maandelijkse termijnen in Eaton's Afbetalings-Systeem. Alle artikelen in Eaton's Catalogus kunnen gekocht worden op aantrekkelijke betalingsvoorwaarden— in bestellingen van $20.00 en meer. Of misschien maakt U liever gebruik van Eaton's Doorlopend Crediet-Plan—het betalingssysteem voor Uw dagelijkse behoeften, waarbij U geen aanbetaling behoeft te doen en waarbij geen minimum aankoopsbedrag is vereist.

Informeert naar Eaton's gemakkelijke betalings-voorwaarden wanneer U Uw bestelling doet—in Uw moedertaal. VUL DEZE COUPON IN EN VERZEND VANDAAG.

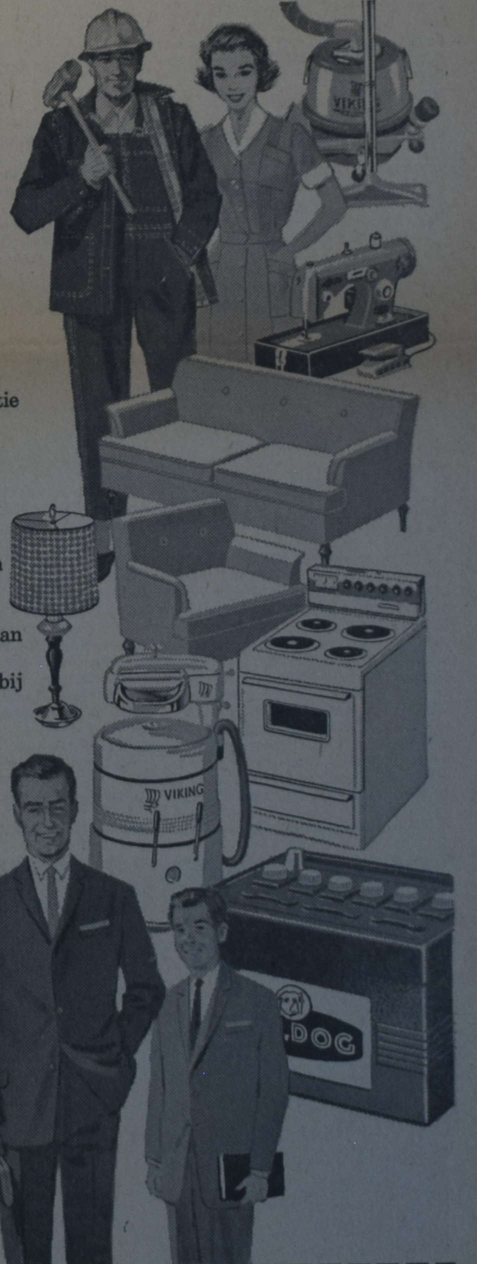

**Gelieve op Uw bestellingen de letters "C" te vermelden, en wij zullen er speciale aandacht aan besteden.*

The T. EATON Co. Limited
M. O. Catalogue Distribution
Toronto 1, Ont.
Gelieve mij de nieuwe Eaton's Voorjaars—en Zomer Catalogus voor 1961 te zenden.

C

NAAM ________

ADRES ________

GEMEENTE ________ PROVINCIE ________

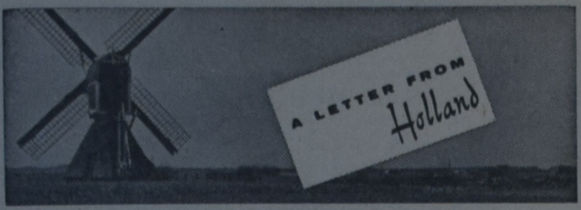

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Nederland weerstond de Gaulle. Ziedaar de kop, in grote vette letters, boven het krantenbericht over de conferentie in Parijs van de landen van Klein Europa, de zogenaamde 'Zes'. De kranten waren dus nogal trots op het optreden van onze minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Luns. Wat was er eigenlijk aan de hand? De 'Zes' van Klein Europa, Frankrijk, Italie, Duitsland, Belgie, Nedl. en Luxemburg, moesten volgens de grootsten van die 6, Frankrijk en Duitsland, een soort politiek secretariaat instellen. Daarin zouden de 'groten' dus allicht het overwicht hebben gehad. Nederland bracht als enige van de zes bezwaren in het midden en ze zouden minder groot zijn geweest als ook Engeland bij deze Europese zaak betrokken was. De Gaulle en Adenauer, dus Frankrijk en Duitsland, hadden reeds voor de Parijse conferentie gezamenlijk een communiqué opgesteld over dat politieke secretariaat. Daartegenover stelde Nederland zich op het standpunt, dat verklaringen er niet zijn om voorgelegd en ondertekend te worden: zij moeten de conclusie vormen van gemeenschappelijk beraad. In het communiqué, dat na het van Nederlandse zijde geopende debat tenslotte door alle zes kon worden ondertekend, werd het streven naar een brug tussen de 'Zes' en Engeland opgenomen.

Een andere kwestie uit de buitenlandse politiek is het verdrag met West-Duitsland, dat dezer dagen aan de Tweede Kamer ter goedkeuring zal worden voorgelegd. Het komt er op neer, dat de meeste 'grenscorrecties' van na de oorlog ongedaan worden gemaakt en dat er een gemeenschappelijk beheer over de Eems zal worden ingesteld. Dit verdrag moet volgens onze krant gezien worden als een 'formele afsluiting van het verleden'. 'Ook zonder verdrag hebben beide landen en volken het verleden al veel eerder afgedaan willen beschouwen. Juist daarom werd het alsnog bestaan van bepaalde kwesties als hinderlijk ervaren.'

In het verband met dit verdrag wordt het van Nederlandse zijde als tactloos en krenkend beschouwd, dat West-Duitsland tot de Indonesische premier Sukarno het verzoek tot een bezoek aan Bonn heeft gericht.

Indonesie heeft inmiddels weer eens van zich doen spreken door het weigeren van een door bemiddeling van Engeland ingediende Nederlandse nota. In deze nota werd geprotesteerd tegen de Indonesische beschuldiging tegen Nederland over zogenaamde agressieve bedoelingen. Zij gaf nog eens officieel de onvoorwaardelijke verzekering, dat Nederland niet de minste agressieve bedoelingen jegens Indonesie koestert en wees erop, dat Nederland sinds 1949 de Indonesische soevereiniteit steeds heeft gerespecteerd. Verder werd in de nota protest aangetekend tegen de landing op Nieuw Guinea van 20 Indonesische militairen. De Nederlandse regering stelde de Indonesische regering daarvoor verantwoordelijk en vroeg de verzekering, dat dergelijke infriltaties in de toekomst achterwege zouden blijven.

"Onze" Minister Luns

In de binnenlandse politiek is de befaamde mammoetwet weer aan de orde. Dat is een wetsontwerp van Minister Cals tot regeling van het onderwijs, waartegen van alle kanten bezwaren zijn ingebracht. De beide Protestants-Christelijke partijen hebben tegen deze wet geopponeerd, omdat zij de grondwettelijke vrijheid van het Christelijk onderwijs in gevaar zou brengen, waarvoor de generaties voor de onze zo volhardend hebben gestreden. Minister Cals is aan verschillende bezwaren tegemoed gekomen en overleg op andere punten sloot hij niet bij voorbaat uit. Waar het tenslotte op uit zal lopen moet blijken uit de behandeling in de Tweede Kamer, waarschijnlijk over zes weken.

Verder is er een advies van de Sociaal Economische Raad (waarin de Nederlandse werkgevers en werknemers gezamenlijk overleggen) over de huren. Binnen de S.E.R. zijn de werkgevers en werknemers het niet met elkaar eens kunnen worden. De werkgevers geven de voorkeur aan 2 forse verhogingen, die tot 1967 een huuraanpassing van gemiddeld 35% te weeg brengen. De werknemers willen voorlopig drie verhogingen van 3 a 4 % in de jaren 1962, 1963 en 1964 en daarna: verder zien. Ook de huren vormen, zoals pas nog is gebleken, een kwestie die aanleiding kan geven tot allerlei politieke verwikkelingen.

In het kerkelijk leven werd in deze weken herdacht, dat vier honderd jaar geleden, op 31 januari 1561, de doopsgezinde leider en hervormer Menno Simons in Oldeslot bij Hamburg is overleden. In een dienst in Amsterdam werd hij een strijder genoemd in een tijd, dat het doperdom nog de enige reformatorische uiting was in ons land. Inderdaad wordt dit in ons land later in Calvinistische geest hervormde land te vaak vergeten. Ook de invloed, die Menno Simons buiten ons land heeft gehad, werd dankbaar in herinnering gebracht, namelijk door Dr. Krahn, de bibliothecaris van het Bethel College in North Newton in Amerika. Hij noemde Simons een voorloper van de oecumene en van een christendom, dat niet beperkt was tot nationale grenzen.

De winterzitting van de Synode der Ned. Hervormde Kerk heeft zich o.m. bezig gehouden met de zaak-Smits. Prof. Smits, een hoogleraar van vrijzinnige richting, heeft de afgelopen jaren door zijn theologische uitspraken verwarring teweeg gebracht. De Synode heeft het besluit genomen hem niet uit zijn bevoegdheid als emeritus-predikant te ontzetten, maar het gesprek met hem voort te zetten. Zij blijft 'verontrust over de verstoring, die prof. Smits heeft teweeg gebracht door zijn publieke uitingen betreffende de verzoening en het gebed.'

KORT NIEUWS

Prinses Margriet is hersteld uit Zwitserland teruggekomen. De 23ste verjaardag van prinses Beatrix werd in Soestdijk gevierd.

Prof. dr. G. Ch. Aalders, oud-hoogleraar aan de Vrije Universiteit en een vooraanstaande figuur op het terrein der Gereformeerde jeugdorganisatie, is 81 jaar oud overleden.

Op 76-jarige leeftijd stierf Prof. dr. A. Goslinga, eveneens oud-hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Koningin Juliana heeft in Den Haag officieel geinstalleerd de culture Adviesraad voor het koninkrijk, bestaande uit vertegenwoordigers van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen.

De vrije zaterdag dringt hoe langer hoe verder door. Waarschijnlijk zullen met ingang van 1 maart a.s. de havenarbeiders in Amsterdam en Rotterdam er van kunnen genieten. De regeling is zo, dat slechts een derde van het aantal arbeiders na 1 maart op zaterdag aan het werk zal zijn. Tegen de vrije zaterdag voor het winkelpersoneel rijst echter verzet. Prof. dr. Van der Velden, hoofd van het research-bureau van de grote Bijenkorf-warenhuizen, heeft betoogd dat winkelen voor velen een soort vrijetijdsbesteding is, waaraan bij doorvoering van de vijfdaagse werkweek juist op zaterdag grotere behoefte zal bestaan.

Is de civiele verdediging tegen atoomaanvallen een hopeloze zaak? Volgens de minister-president prof. De Quay in de Eerste Kamer mag zij als zodanig niet worden beschouwd.

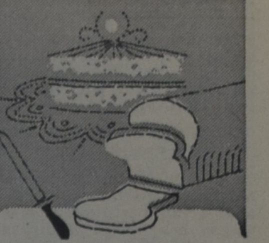

FIVE ROSES BLOEM VOORGEZEEFD DOOR ZIJDE

Spaart tijd uit! Geen zeven nodig voor broden en gistdeeg. Zeeft slechts éénmaal voordat U gaat uitmeten voor cakes en gebak.

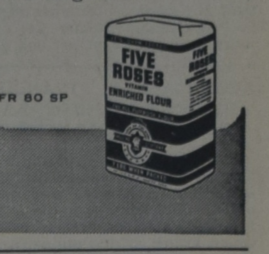

Jackie's Laatste Pleeggezin

(Vervolg van pag. 5)

valt hem steeds moeilijker om dat niet te tonen. Hij wil Lotte's genegenheid niet, omdat hij die niet verdient. Hij is schuldig. Hij moet straf hebben, maar geen liefde. Deze tegenstrijdige gevoelens maken hem nòg onzekerder en nòg zwijgzamer.

En dan opeens komt Lotte in dezelfde positie als eens zijn moeder. Ze wordt bedreigd en er is niemand die haar helpen kan behalve hij!

Impulsief doet Jackie dan wat hij vroeger gedaan zou willen hebben: Hij schiet te hulp met voorbijzien van eigen gevaar. Voor Jackie draait de tijd terug en hierdoor laat hij zijn masker vallen. Opeens kan hij zijn, wie hij had willen zijn. Opeens is hij zichzelf en geeft hij zich zoals hij innerlijk is. En dan komt ook de liefde vrij, die al zo lang bezit had genomen van zijn hart. En daarmee kan hij Lotte troosten en ook... aan U, Mrs. Smith, zijn geheim, zijn schuld vertellen. En dat is het werk van U beiden."

"Van ons?", herhaalt Mrs. Smith verbouwereerd. "Waarom?"

"Omdat U van het begin Jackie Uw liefde hebt gegeven. Steeds opnieuw. U gaf niet op, ondanks de moeilijkheden. Tegen liefde is op den duur niets bestand. Het grootste stuk ijs in een mensenhart smelt ten lange leste weg als de zon der liefde het blijft beschijnen. U weet dat evengoed als ik. Jackie heeft Uw liefde niet gewild. Hij verzette zich er tegen. Maar tegelijkertijd snakte hij naar liefde, geen mens en zéker geen kind kan zonder liefde leven. Onbewust heeft Jackie Uw liefde opgeborgen in zijn hart. En toen plotseling de muur van zijn verzet begon te tuimelen door Lotte's angstgeschreeuw, kwam die liefde te voorschijn en wist Jackie naar wie hij toe kon gaan met zijn nood.

Toen zijn moeder stierf, had hij niemand. Maar nu had hij U.

Als U Jackie die liefde niet gegeven had, dan had hij nòg zijn hart niet durven uitstorten. Dan zou hij nog even ver geweest zijn."

Mrs. Smith voelt hoe ze een kleur krijgt bij deze lof, maar dan zegt ze zacht: "Die liefde hebben we ook niet uit ons zelf. God heeft ons geholpen en de kracht en het geduld gegeven om het steeds weer opnieuw met Jackie te proberen. Hij heeft ook alles zo bestierd."

"Juist daarom ben ik zo blij dat Jackie in Uw gezin gekomen is," antwoord de maatschappelijk werkster ernstig, "omdat het een Christelijk gezin is. En dat maakt zo'n verschil..."

"Nog graag één vraag," zegt Mr. Smith. "Hoe moeten we Jackie nu verder aanpakken? Gewoon zoals anders?"

De maatschappelijk werkster knikt. "Alleen met dit verschil, dat U de zorg van Lotte zoveel mogelijk aan Jackie moet toevertrouwen. Doe dit ongemerkt en op een manier alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Maar geef Jackie de kans om aan Lotte goed te maken, wat hij vroeger aan zijn moeder misdaan denkt te hebben. Zoals ik aan het begin van dit gesprek reeds zei: Voor Jackie is zijn schuldgevoel rechtvaardig. Pas later, als hij ouder is, zal hij dit wel in een wat ander licht gaan zien. U hebt Jackie vertelt dat er Een is, Die al onze schuld betaalt, ook de zijne. En U zult hem ongetwijfeld daar steeds weer opnieuw van vertellen. Dat moet ook. Maar dat neemt niet weg dat God vaak natuurlijke wegen gebruikt om Zijn kinderen te helpen. In dit geval heeft Hij Lotte gebruikt als schakel tussen Jackie's vroegere belevenissen en zijn bekentenis van Zaterdag. Zó ook kan Lotte nu een groot hulpmiddel zijn om Jackie zijn "schuld" te laten verwerken."

"We zullen Uw raad zeker opvolgen," antwoordt Mr. Smith. "Wij realiseren heel goed dat alle moeilijkheden nog lang niet overwonnen zijn met Jackie, maar mijn vrouw en ik zijn nu toch wel volkomen overtuigd dat het helemaal met Jackie in orde zal komen. Daarom wilden we U vragen of we vandaag gelijk de aanvraag mogen indienen om Jackie te adopteren. We willen liever nu ook niet langer wachten. En het duurt immers toch nog ruim een half jaar voordat de proeftijd om is. En dat is ons lang genoeg!", lacht Mr. Smith.

"Natuurlijk, heel graag zelfs," antwoordt de maatschappelijk werkster, "ik kan me geen beter tehuis voor Jackie wensen. Hadden we maar meer zulke gezinnen..." voegt ze er dan zacht aan toe.

* * *

Het is ook goed gekomen met Jackie. Acht maanden later werd Jackie Brown officieel Jackie Smith. En toen hij met zijn nieuwe ouders en Lotte in de spreekkamer van de maatschappelijk werkster kwam en zijn nieuwe naam met grote letters op een gewichtig uitziend papier zag staan, trachtte hij uitdrukking te geven aan zijn groot geluk door Lotte luidruchtig om haar hals te vallen, terwijl hij uitriep: "Nu ben je echt mijn zusje!"

Na een moeilijke reis was Jackie eindelijk thuis gekomen.

KONINGIN JULIANA INSTALLEERDE CULTURELE ADVIESRAAD VOOR HET KONINKRIJK

H.M. Koningin Juliana heeft in Den Haag de Culturele Adviesraad voor het Koninkrijk geïnstalleerd in aanwezigheid van regeringsvertegenwoordigers uit de West.

Op de foto v.l.n.r.: Minister Mr. J. M. L. Cals tijdens zijn redevoering, H.M. de Koningin en Z.E. A. J. Morpurgo, Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling uit Suriname.

VERLAAGDE PRIJZEN!
HONIGDROPPELS kalender
en
ORANJE kalender
Nu $ 1.— postpaid.
VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
JA 8-1932

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
104 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

WINTERTIJD
is
ROOKWORSTTIJD
WEDERVERKOPERS
Hier is het van ouds bekende adres voor
Rookvlees, gesneden of aan stuk
Plockworst gesneden of aan stuk
Boterhamworst
Hamworst
Leverworst
Leverkaas
Rookworst
Metworst, enz. enz.
HOPMAN'S MEAT MARKET
5 Emma Street
Telef. EL 2-0740 Box 612
CHATHAM, ONT.

JAMES SHAVER WOODWORTH

(Vervolg van pag. 4)

Een van de meest interessante facetten van Woodworth's eerste jaren is ongetwijfeld zijn activiteit in de All People's Mission in Winnipeg. Daar staat hij voor het eerst oog in oog met die twee zaken die voor Canada bij uitstek de problemen van het grootste formaat zijn geweest, de industrialisatie en de immigratie. Winnipeg wordt overstroomd met immigranten.

En twee problemen strengelen zich samen. Die immigranten staan immers in een geheel nieuwe wereld. Alles is vreemd en de schok van de kennismaking met het nieuwe, het andere, is men niet zo gauw te boven. Maar deze immigranten komen niet alleen uit een ander land, ze komen ook in dat andere land van het platteland. En daarom is met de immigratie hier verweven de problematiek van de industrialisatie, de overgang van het plattelandsleven dat door die arbeid op dat platteland gekenmerkt en beheerst werd naar het leven in de stad en de fabriek waar alles in het teken staat van de geindustrialiseerde arbeid.

Met een twintig geschoolde krachten die van het maatschappelijk werk vrij degelijk op de hoogte zijn gaat Woodworth aan het werk. Al spoedig vult hij zijn staf aan met een schare vrijwilligers uit de kringen van kerk en studenten. En zijn doel is de integratie der immigranten-plattelanders. Concrete bijstand wordt gegeven. Onderwijs in de Engelse taal en de "Canadese situatie" wordt gegeven. Jeugdwerk wordt op touw gezet. Zwembaden en zelfs buurthuiswerk (n.b.!!) staan op het program. En door al die acties wordt er een klimaat geschapen voor de immigrant in Winnipeg waarin hij met een zekere rust kan kennismaken met al datgene wat voor hem zo afschrikwekkend nieuw en vreemd is. Een maatschappij waarin op zijn komst is gerekend!

Het is niet nodig hier breedvoerig in te gaan op het hoe van Woodworth's werken hier. Het viel hem niet mee, en straks wordt hij vanuit kerkelijke en andere kringen eenvoudig genoopt dit werk te staken. Maar hoe omvangrijk en zwaar dit werk voor hem ook was, hij heeft kans gezien o.m. een tweetal boekjes te schrijven die hem zonder enige twijfel de naam doen verdienen van een der eerste en ook een der voornaamste sociologen van Canada te zijn geweest. Ook nu nog zijn deze boekjes van groot belang voor wie het vraagstuk der immigratie en der integratie in Canada enigszins wil verstaan. Het eerste boek heet "Strangers within our Gates" en het andere draagt tot titel "My neighbour".

Op 8 Juni 1918 schrijft Woodworth in het plaatsje Gibson's Landing, waar hij dan predikant is, een uitvoerige brief aan de president van de zgn. Manitoba Conference van de Methodist Church of Canada. Vier jaren wereldoorlog hebben hem vier jaren van felle strijd tegen alle militarisme bezorgd, maar tegelijk hem rijp gemaakt voor het besluit dat nu bij hem vaststaat. Hij dient zijn ontslag in als predikant. Ieder had dit tenslotte wel verwacht en, vreemd genoeg, ieder schijnt er genoegen mee te nemen. Het is alsof zowel Woodworth als de kerk wat rustiger opademen na deze brief. Men is opgelucht. Maar voor Woodworth betekent deze stap dat hij nu als arbeider aan Canada's Westkust om werk moet gaan lopen zoeken. Het betekent ook dat hij nu lid der vakbeweging wordt op een manier die voorheen hem nimmer mogelijk was geweest, als arbeider-lid.

Woodworth is een bijzonder ijveraar voor de vakbeweging geweest. En wel in uitgesproken socialistische zin. Het is niet juist hem een orthodox marxisme in de schoenen te schuiven, maar het is toch zeker ook evenmin juist te zeggen dat hij geen enkele affiliatie aan het marxisme bezat. Hij was, inderdaad, een revisionist, maar ook deze revisionist, gelijk ook elders in onze wereld, was niet in staat zich aan de denkwereld van Marx volledig te onttrekken. Woodworth was echter geen sterk theoreticus. Hij is het type van de pragmatist in het socialistische kamp, met alle tegenstrijdigheden die zulk een houding kan meebrengen. Maar zijn volgelingen waren talrijk, onder boeren en arbeiders. Hij was een leider. Spreekbeurten hier en krantenartikelen daar, gesprekken met intellectuelen en conferenties met de jeugd, ze volgden elkaar op in een ononderbroken stroom. Het socialisme in Canada is sterker dan wellicht door menigeen wordt vermoed, maar Woodworth heeft het mee vorm gegeven en het gestuwd uit alle macht. In een volgend artikel willen we dan ook nader ingaan op de partij die door hem geleid werd en waarvan hij ongetwijfeld tevens de grondlegger was, de Co-operative Commonwealth Federation. Op zijn socialisme kunnen we dan meteen nog nader ingaan.

PROOI VAN DE MODDER

In West-Duitsland is de NAVO-oefening "Wintershield II' gehouden. Bij Amberg werd deze tank een prooi van de modder.

Ingezonden

VOOR DE FARMERS (3)

Wij hebben stilgestaan bij de neiging tot individualisme onder de farmers en ook dat deze geestes gesteldheid zonder meer niet overeenkomt met datgene wat Gods Woord ons leert over onze houding tot de naaste. Hierover zou breedvoerig geschreven kunnen worden wat over het algemeen onze houding dient te wezen tegenover de tweede tafel der wet maar in onze samenleving kan men niet zo gemakkelijk een scheidslijn trekken tussen wat een uitvloeisel is van Godsdienstige of van Humanistische overtuiging.

Ik ben er echter ook van overtuigd dat onze farmers over deze vraagstukken wel allen zo ongeveer gelijk denken, er is dus hier reden om een discussie te openen. Ook komt het mij voor dat over deze algemene onderwerpen beter kan worden gehandeld door iemand die wat langer naar school heeft gegaan, en ook wat breder basis onder de voeten heeft.

Alvorens over te gaan tot hetgeen speciaal tot het gebied der farmers behoort wil ik nog even wijzen op het feit dat wij als Calvinisten emigranten, ongeacht of wij predikant of rechtsgeleerde, onderwijzer of schilder, arbeider of farmer zijn in *één* opzicht een gemeenschappelijke taak hebben. Ik zou het een *"Chr. Sociaal Eenheids"* front willen noemen. Misschien dat dit wel niet geheel klopt met de opvattingen die in het algemeen onder Chr. Sociaal worden verstaan. Men noeme dit "C.S.E.", maar dan met een aanhalingsteken.

Men heeft in het begin der emigratie (na de 2e wereldoorlog) bij het vaststellen van de regels voor de opbouw van het leven nogal geschermd met de uitdrukking *"Integratie"* daar werd vrij zwaar en breed over gediscusseerd wat dat nu eigenlijk precies inhield, maar ik geloof niet dat daarover ooit eens een duidelijk en aanvaardbare conclusie is vast gesteld; misschien was het gezelschap dat hierover handelde ook wel te veelsoortig samengesteld om tot een duidelijke afbakening te komen. *)

Een beetje nader bepalend herinner ik mij de toespraak van de rechter ter gelegenheid van de uitreiking van de bewijzen van Can. Citizenship wat al weer enige jaren geleden is.

De rechter, informeerde naar de Godsdienstige gezindheid van de candidaten en zeer nadrukkelijk zijn ingenomenheid betuigende met het lidmaatschap van een of andere kerkelijke groep besloot zijn betoog met de uitnodiging: *"Kom met uw godsdienstige en culturele opvattingen en bouw met de beleving hiervan aan de toekomst van Canada."*

Dit is zeer duidelijk een heenwijzing naar de vrijheid van beleving ener levensbeschouwing ook op het gebied van organisatie en Cultuur. Ongetwijfeld zijn er aanwijzingen dat niet altijd de geestelijke vrijheid gewaarborgd is, onze schoolbesturen, en ook de Chr. Vakbeweging weten daarvan, maar theoretisch is binnen het kader der openbare orde de beleving van een Godsdienstig-Culturele overtuiging een grondwettelijk recht. Ik vermoed dat *hierover* bij de farmers ook geen verschil van opvatting is.

Wie dus het pleit wil voeren voor een Chr. Farmers Organisatie zal dit nader moeten verduidelijken. Nu komt het er niet op aan waar men gaat beginnen bij de Chr. School, bij de Vakbeweging of bij de farmers; het is maar net waar de urgentie het duidelijkst naar voren treedt. De Chr. School en de Chr. Arbeiders Organisatie hebben de primeur het eerst te zijn gestart. Wie de artikelen in Calvinist-Contact van Rev. Vrieze heeft gelezen pleitende voor een Chr. pers kan hier mogelijk anders dan grote waardering voor hebben. Zo zouden wij kunnen komen tot een frontvorming over de gehele linie.

Steeds moet ons uitgangspunt worden genomen uit het Centrale punt: "De levens opdracht om God te dienen als de Souverein over alles en het grote werk van Christus in onze verlossing wanneer Hij opvaart naar den Hemel met de opdracht: mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde, gaat dan henen predikt het Evangelie aan alle creaturen." Men zal zeggen dat dit een opdracht aan de kerk is, en dit is ongetwijfeld juist, maar hier is nu juist het inzicht in het wezen van de onderlinge verhouding der levensverbanden dat voor ons van betekenis is.

Het verschijnsel dat het leven hier anders wordt gezien dan zoals wij dat zagen in ons oude vaderland weten wij allen. Men kan hier aanvoeren dat de voorsprong van het organiseren op Chr. basis ligt in het feit dat in Nederland dank zij vooral de Franse Revolutie van 1795 en haar nasleep een toestand heeft gebracht in Nederland dat het Liberalisme almachtig heerste, terwijl alles wat zich Christelijk noemde als komende uit een nachtschool, niet in tel was, terwijl hier deze verhoudingen veel gustiger liggen, zodat de grondslagen van het leven niet in tegenstelling zijn met onze godsdienstige gevoelens. Toch kan men vaststellen dat het hier wel *anders* maar daarom niet *beter* ligt ten opzichte van het begin onzer belijdenis. Wij weten allen dat Gods Almacht en Souvereiniteit, hier buiten het terrein van Kerken Godsdienst, tenenemale ontkend wordt. Mocht men in Nederland graag in liberale kring het pleit voeren dat Godsdienst privaat zaak was, dit wordt in Nederland op het terrein der Chr. vakopleiding behalve in de kringen van de Partij van de Arbeid en bij de Vrijzinnigen, helaas ook bij vele doorbraak predikanten, in onze dagen bij vernieuwing bepleit.

Goed gezien is er tussen beide vormen van afwijzing van Gods aanspraak om gediend te worden over het ganse terrein van het leven weinig verschil. Daar ligt naar het mij voorkomt het eerste en zwaarste argument voor een Chr. Farmers organisatie. De farmer leeft dicht bij de natuur. Deze natuur is een der belangrijkste kenbronnen van het bestaan van God en zijn Almacht. De farmer moet op zijn eenmans bedrijf een groot gedeelte van zijn leven slijten te midden van deze kenbron van God, hij beleeft dagelijks de grootheid Gods in het weer uitbottende leven, in stal en veld, hij voelt aan de lijve de kleinheid van de mens tegenover de titanise kracht die hij ontmoet in de natuur; zal hij in dat gedeelte van zijn leven dat hij niet temidden van de natuur doorbrengt de basis vinden van zijn leven? Dit is niet aannemelijk, dit is ook niet het geval. Menigeen zal mij toevoegen dat er juist veel geloof en godsvrucht gevonden wordt bij de plattelands bevolking. Wij nemen dat aan, en het is verheugend dit te constateren. Maar waarom God alleen gediend in het individuele en niet in het collectieve leven?

Daarover volgende keer.

Kemble. S. v. d. Ploeg

*) Ter aanvulling aan wat de geachte inzender hier schrijft, zouden wij willen opmerken dat integratie breedvoerig en duidelijk wordt beschreven door Rev. T. C. Van Kooten in zijn boek: "Living in a New Country".

Red.

CHR. FARMERS ASSOC. WELLANDPORT

In één der localen van de Chr. School werd op 12 Januari j.l. een vergadering gehouden onder leiding van de voorzitter Mr. W. Haveman. Er waren ongeveer 100 leden en bezoekers aanwezig alsmede de Agricultural representative van dit district en Dr. Neely uit Guelph.

Na een inleidend woord van onze Agricultural representative kreeg Dr. Neely de gelegenheid om ons een film te laten zien over machinaal melken zonder namelken. Na afloop van de film werden aan Dr. Neely veel vragen gesteld welke uitvoerig door hem werden beantwoord. Dr. Neely vertelde ons ook dat hij de laatste oorlogswinter in Holland doorgebracht had waar hij geen aangename herinnering aan het oorlogsgebeuren had, maar wel heel prettige aan het volk van Nederland. Hij nam deze gelegenheid te baat om zijn dank uit te spreken voor al het goede dat hij van onze landgenoten ondervonden had.

Op 19 Jan. was er ook nog een vergadering van de Co-op. onder leiding van de voorzitter Mr. A. De Groot.

Het hoofdonderwerp van deze vergadering was de kunstmest die door het bestuur aangekocht was voor dit seizoen. Het is niet mogelijk om de gehele prijslijst weer te geven voor alle kunstmestsoorten. Hier wordt voldaan met het noemen van de prijs van 10-10-10, Febr. levering per ton $61.82 en 4-12-10, Februari levering per ton $47.70, thuis bezorgd.

Na 1 Maart is de prijs per ton $1.50 hoger.

De leden waren allen in de gelegenheid hun bestellingen op te geven aan Mr. T. VanMarrum.

GROENTE- EN BLOEMZADEN
voor Uw eigen tuin: JUIST NU!!!
In deze tijd van grote werkloosheid en dalende conjunctuur op dit continent bespaart U zeker $ 200.— @ $ 300.— per jaar door zelf Uw groenten etc. te verbouwen.
Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan van onze ELITE-ZADEN. Zaadlevering FRANCO door geheel Canada en U.S.A.
Wij noteren ook speciale Holl. soorten zoals: SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, CAPUCIJNERS, BOEREKOOL, POSTELEIN, WITLOF, ANDIJVIE, WORTELEN ENZ. ENZ.
Ook Canadese soorten voor TUINDERS, FLORISTS EN PLANTENKWEKERS.
Voor VEEHOUDERS: MENGSELS VOOR BLIJVENDE WEIDE (PERMANENT PASTURE), WESTERWOLDS RAYGRAS (ORIG. SCEEMPTER), VOEDERBIETEN, VEEKNOLLEN HEELBLADIGE ETC. ETC.
WILLIAM DAM SEEDS
WEST FLAMBORO, ONT. (near Hamilton)

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements . . . $ 2.50
Engagement-announcements . . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . . $ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een dochter

TERESA ALICE

Mr. and Mrs. Tom Brouwer.

14 Febr. 1961.
R.R. # 3, Keswick, N.B.

Very happy and grateful to the Lord we announce the birth of our son and brother

JAMES RICHARD

Mr. & Mrs. Peter J. DeGelder and Judy.

February 9, 1961.
R.R. # 6, Brantford, Ont.

De Vrouwenvereniging "Debora", Sarnia I, betuigt hiermede haar diep medeleven met

Mrs G. BARNEVELD

en familie, die zo diep getroffen zijn met het plotseling overlijden van man en vader.

Moge de Here hun sterken in dit zware verlies.

Namens het bestuur,
Mrs. G. Visser (Pres.).
Mrs. J. Entrop (Secr.).

Engaged:

SARAH TALSMA
to
WILLIAM FEDDEMA

February 17, 1961.
R.R. # 1, Hampton.

Gevraagd: Een persoon die in staat is om

GIPSMODEL STEUNZOLEN

te maken. Jan P. Slagter, 1043 Cedarwood Place, Burlington, Ont. Phone NE 4-8116.

Wilt U een FARM kopen met of zonder melkcontract?

KOM NAAR ONS!

We hebben jarenlange ervaring op dit gebied.

Wij hebben verschillende mooie farms te koop, doch er ligt nu teveel sneeuw om het land te bekijken.

Zodra dit bezwaar is opgeheven, willen wij U gaarne van dienst zijn.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

For Sale:

A 1959 MORRIS SCHOOL BUS

In good condition. Seating capacity 20 children. Reason for selling is that the school is in need of a bigger bus. Please contact Kalsbeek Motors, Norval, Ont. at TRiangle 7-4091.

TOOL AND DIE MAKERS AND MACHINIST

with 5 years experience. There is an opportunity in the Ottawa Valley. Please send full information to Mr. L. Krygsman, 163 McLean St., Renfrew, Ont. Phone HEmlock 2-4991.

FARM TE KOOP

640 acres, 100 in bewerking. 2 woningen met electriciteit, waarvan één met full basement. Benodigde machinery voor gemengd bedrijf. Cattle, chickens, hogs. 2½ mijl van town, 1 mijl van Highway 16. Inlichtingen bij eigenaar. Box 163, Houston, B.C.

JONGEMAN

gehuwd, zag zich gaarne geplaatst op een fruitbedrijf of iets dergelijks in Zuid Ontario, met ingang van 1 April of later. Liefst vast werk. Brieven onder no. 1351, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

ROOM AND BOARD FOR TWO

Single beds. 742 King St. West, Hamilton, Ont.

Te koop gevraagd:

HOLLANDSE KRUIDENIERSWINKEL

met aanverwante artikelen. Brieven onder no. 1353, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jongeman zoekt

KENNISMAKING

met een net meisje. Leeftijd van 25 tot en met 30 jaar. Geh. verz. Brieven onder no. 1354, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WATEROVERLAST IN LIMBURG

In Limburg kampen enige Maasdorpen met wateroverlast. Borgharen, Itteren en Bunde zijn gedeeltelijk ondergelopen. Foto: Een geïsoleerde boerderij in de omgeving van Borgharen.

Te koop:

SLAAPKAMER AMEUBLEMENT

kinderledikantje met bedje, modern hangboekenrekje, kastje met 20 sierbierglazen en nog diverse kleinere huish. artikelen, een rek met 5 bussen en handdoekenrek. Wegens vertrek. 140 William St., Weston, Ont.

FARMS FOR SALE
in the Tara Area.

16 Miles from Port Elgin on Lake Huron. Price $8,000 — $11,000 for 100 acres. Write to: Gilbert Van Sligtenhorst, R.R. 2, Tara, Ont.; John W. Brak, R.R. 2, Tara, Ont.; G. W. Klijn Hesselink, R.R. 2, Allenford, Ont. Members of the Chr. Ref. Church.

Bestel ook Uw

FAMILIEDRUKWERK

(Geboorte-, Verlovings-, Trouwkaarten, enz. in Hollandse en/of Engelse taal) bij ons.

Wij garanderen keurige afwerking tegen redelijke prijzen.

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY
Box 34, Station B,
Hamilton, Ont.

Bent U van plan om te Farmen?

Dan is Oxford County wel een van de beste plaatsen. En het 60 jaren lang vertrouwde adres voor het kopen van Farms is

J. A. Willoughby & Sons
9 Reeve St. Box 114
WOODSTOCK, ONT.
Tel. LE 7-7812 of 9-1583

Ook zijn wij U behulpzaam voor alle Brand-, Diefstal-, Auto-Verzekeringen en Investments. Voor verzekeringen vraag naar

NORMEN LUSK

Be sure — Insure! Tel. 7-7812
9 Reeve Street, Woodstock, Ont.

FOR SALE:

TWO FARMS

200 acres good land, half sandy loam, good for cash crops; the other half clay loam. Good water supply with running creek. First farm has brick house with modern conveniences, and garage. Large barn, silo, hen house and shed. Second farm has frame house with all conveniences, a good barn, silo and implement shed. Sold together or separately. On highway 84, close to Christian Reformed Church. Must sell. Apply to Mrs. Clifford Weido, R.R. 2, Hensall, Ontario.

Visit our cozy Bookroom at

36 Longwood Rd. N.,

We are ready to serve you from Monday through Saturday 9 A.M. till 10 P.M.

We have a very nice collection in Dutch and English study and other reading books, Psalter Hymnals, Bibles, Ned. Psalmboeken. Extra large variety Children's Books still available. Daily Manna Calendars $ 1.25.

Chr. Book and Magazine Centre
Anton Lammers
36 Longwood Rd. North.
Hamilton, Ont.

DAIRY FARM

In good farming district of Nova Scotia, 9 room house, all modern conveniences plus furnace and 3-piece bathroom. 120 acres, 90 acres clear, 25 acres interval, 5 acres woods, sandy loam soil, two barns, room for 30 milking cows, stanchions and water bowls. 2 Implement sheds, two garages, two chicken houses and woodshed. Telephone and electricity. On highway and near town. All level land. 21 milking cows, 3 bred heifers, 8 yearlings and 6 calves and 2 year old purebred bull, all Jerseys. New Massey Ferguson baler and tractor, plus all essential equipment. Two milking units and two coolers. Monthly income $500.—. Downpayment $ 4,000, monthly payment $100, interest included, balance 4½% interest. Full price $18,000.—. Reply to No. 1352, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

155 Acres Dairy Farm met Melkcontact te koop

Op deze farm is een "FULL LINE OF MACHINERY", alles zo goed als nieuw. Een prachtige veestapel bestaande uit 46 stuks STAMBOEK VEE (HOLSTEIN). Het huis en de bedrijfsgebouwen zijn eerste klas en er is 140 acres zeer best land (altijd goed bewerkt en bemest. Voorts ongeveer 15 acres bos. Melkcontract op Toronto. Melkcheque over $ 700.— per maand in 1960. Verwachting voor 1961 $ 900.— per maand. Er wordt elk jaar voor meer dan $ 3000.— vee verkocht. Dicht bij Kerk en school. Vraagprijs $ 65,000.—, gevraagd downpayment $ 20,000.—. Over het downpayment kan worden onderhandeld. Er is $ 45,000.— hypotheek beschikbaar tegen 6% met gemakkelijke afbetalingen. Wij helpen U Uw downpayment financieren.

K. KRAAY, Real Estate Broker

Kantoor 15 King St, ST. CATHARINES ONT. Tel. MU 5-4245
Huis adres 2 Juliana Crescent. Huis tel. WE 4-1813.

Moet worden verkocht

80 ACRE FARM TE KOOP met een open melkcontract bij prima dairy. Uitstekend huis, warm en koud water. Inbegrepen zijn 36 stuks vee, bulk-cooler (26 cans), machinerieën als tractor, seed-drill, spreader, elevator, melkmachine, enz. Bulkcooler, well, cementen stal en melkhuis zijn ongeveer 1 jaar oud. Koop deze farm om haar melkcontract en prima grond. Meer land te koop grenzend aan de farm. Gevraagd downpayment $ 7000.—. Gehele prijs $ 38.000.—. Over beide bedragen valt echter te onderhandelen.

BUNGALOW, gebouwd in 1958. 3 slaapkamers, oil-furnace, warm en koud water. Vraagprijs $ 9000; downpayment $ 450. Inlichtingen bij:

Stewart Bruinsma
170 KING STREET, BEAMSVILLE, ONT. - LO 3-8807

Vertegenwoordigend:

A. S. KIMBERLEY
REAL ESTATE
140 Church Street — St. Catharines — MU 4-7428
25 King Street E. — Beamsville — LO 3-8272

LUCAS & KING TRAVEL SERVICE

Speciale Groepsreis per K.L.M.

Vertrek Toronto op 30 Juni onder leiding van
PIETER TOERING

Speciale attractie: 3-daags uitstapje naar London per vliegtuig vanaf Amsterdam $ 39.35, inclusief bezichtigingstochten en hotel.

Voor verdere inlichtingen en reserveringen bezoek, schrijf of telefoneer

Jan Faber
bij

LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Postadres: Simpson-Sears, "at the Centre", Hamilton, Ont.
Tel. Hamilton LI 9-2475 of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

---

100 ACRE FARM

Te koop een 100 acre farm met een mooi 10 kamer huis, 2 barns, een silo en verdere gebouwen, alle in prima staat.

Eén barn is ingericht voor legkippen op 4 vloeren, de andere barn heeft 20 stanchions met automatische drinkbakken.

Er zijn 6 koeien, 2 melk units, 18 melk-kannen en melk-koeler plus alle nodige landbouwmachines in goed onderhouden conditie. Het land is goed bewerkt en 14 acres is ingezaaid met fall wheat. Farm is schitterend gelegen, 3 mijl van Dunnville, moet worden verkocht daar er geen opvolger is.

Prijs $ 30,000.00 en de downpayment is maar $ 10,000.00 of minder. De eigenaar neemt de mortgage back at 6%, dus er is maar één mortgage.

Contact Mr. FRANK VERHEUL, rep.

MARTIN DEVOS, "REALTOR"
en Mortgage Broker

226 QUEEN STREET DUNNVILLE, ONT.
Phone bus. 671, res. 863 W I.

LAAT ONS U BEHULPZAAM MOGEN ZIJN
BIJ HET KOPEN VAN EEN FARM GROOT OF KLEIN.

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

DAIRY FARMS

280 Acres, 75 head of registered and accredited Holsteins, new barn fully equipped with stable cleaner, mow drier and pipe line milker, bulk cooler, full line of practically new equipment, including 2 large tractors, forage harvester, irrigation system, modern house, on paved road, excellent milk quota. Reasonably priced with favourable terms arranged.

100 Acres, Guernsey contract, can be increased, 15 cows, bulk cooler, new milk house, new stabling, house has bathroom, modern kitchen. All buildings in good condition. Asking price $35,000.00. Only $ 6,500.00 down.

130 Acres. Modern house and barn, 45 head registered and accredited Holsteins, good line of equipment including two tractors, good milk quota with a Hamilton Dairy. This farm is in excellent shape, full price $55,000.00. Terms arranged. Call or write:

Chas. Freure
Wellandport, Ontario. Tel. 26R3.
Representing:
DONALD ALSOP AGENCIES LIMITED

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

Te Maple Ave., Holland, Mich., U.S.A. T. E. Holman te Calgary I

Te Toronto I (tweede predikantsplaats) A. De Jager te Brockville, Ont.

Aangenomen

Naar Chatham, Ont. L. Mulder te Fort William, Ont.

Bedankt

Voor Ottawa, Ont. L. Mulder te Fort William, Ont.

Voor Cedar, Iowa, U.S.A. A. Persenaire te Dundas, Ont.

Voor Jenison, Mich. H. A. Venema te Toronto II, Ont.

Voor Sarnia II, Ont. en voor Renfrew, Ont. J. Kuntz te Orillia, Ont.

Subscriptions

"Youthful Outlook"

Please be sure that your name and address are mentioned either on the envelope or on a separate note when you send in your subscription fee for "Youthful Outlook".

We have received payments, which we cannot trace. Would those who paid, but who did not mention their names, be so kind as to inform us when they made their payment?

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Menno Simons Herdenking

door A. Bisschop

Eind Januari is in Nederland en wellicht ook in andere delen der wereld het feit herdacht dat Menno Simons vierhonderd jaar geleden stierf. 31 Jan. was het 425 geleden dat Menno Simons de pastoor van Uitmarsum, Fr. brak met de Rooms Katholieke kerk. Hij kon zich niet geheel verenigen met de leer der Hervormers Luther en Calvijn, doch de stichter van de Doopsgezinde Kerk of, zoals hier in Canada en Amerika, de Mennonite Church. Deze kerk wijkt voornamelijk af van de andere kerken van het Protestantisme op het punt van de volwassen doop en de propaganda voor weerloosheid, of wel verzet tegen militaire krijgsdienst.

Hoewel verwant aan het Baptisme, dopen de Mennonieten niet door onderdompeling, doch door besprenging. Hoewel er misschien enig verband is moeten we ze niet verwarren met de uit de Hervormingstijd bekende roerige Wederdopers. De Doopsgezinde gemeente in Nederland behoren tot de kleine kerkformaties die voornamelijk in Friesland en Noord Holland te vinden zijn. De Doopsgezinden willen niet gebonden zijn aan dogmatische voorschriften en vrijheid in het onzekere is één hunner stellingen. Hoewel dit allerminst de bedoeling van Menno Simons geweest zal zijn, is in de loop der eeuwen al meer en meer het vrijzinnige element gaan overheersen hoewel er ook voor de orthodoxe opvattingen zeker nog plaats is. Er zijn nog altijd enkele orthodoxe gemeenten en predikanten. Vanuit Nederland werd de Doopsgezinde leer verspreid, deels mede door de tijden der vervolging, waardoor meerderen Nederland verlieten. Al verder trekkend via Duitsland naar de Oekraine en vandaar, alweer door vervolging naar Noord Amerika en Canada. Voornamelijk in Ontario zijn er velen te vinden, en aan de namen te zien zijn ze meestal wel van Hollandse of Duitse oorsprong. Hoewel er ook hier wel verschil zal zijn, komt het ons toch voor dat de Mennonite Churches hier meer de Schriftuurlijke waarheid belijden en het vrijzinnig denken hier niet zoveel invloed uitoefent.

Van een ongedeelde Mennonite Church kan men hier moeilijk spreken. Er zijn er die in het dagelijks leven zich aangepast hebben aan de loop der tijden en in handel en wandel niet zozeer te onderscheiden zijn van hun mede dorps- en stadsgenoten.

Ook zijn er die tot het andere uiterste behoren, waar de klok als 't ware vier eeuwen heeft stil gestaan, die alle vermenging met anderen tegenstaan, die hun bedrijf uitoefenen op de oude manier zoals hun vaderen, geslachten lang gedaan hebben. The Old Order Mennonites zijn hoofdzakelijk farmers, leven niet gaarne aan de hoofdwegen, doch de meer afgelegen gedeelten. Paard en wagen is het vervoermiddel, ze zijn wars van alle nieuwe dingen en daarom hebben ze geen auto's of machine's, geen electriciteit in de huizen, doch de coal oillamp (de petroleum lamp) verlicht de woning. Soberheid is het levensmotto, de *huizen* zijn ongeverfd van buiten, en ze hebben geen badkamers, geen TV of radio. Konden we enkele jaren terug niet lezen dat een groep Mennonieten nieuwe farms had aangekocht, meestal in elkaars nabijheid en het eerste wat ze deden was, de electrische leidings er uit slopen en de badkamers en waterleiding eenvoudig weer weg breken. De zwarte klederdracht overheerst. De mannen met patriarchale baarden, de vrouwen in zwarte mantels en hullehoeden. Men vraagt zich af hoe het mogelijk is de jeugd die toch contact heeft met de andere wereld zo trouw de ouderen volgt. Klaarblijkelijk is het vaderlijk gezag gesteund door de eeuwenoude traditie nog in hoge ere.

Zoals we reeds schreven is het echter slechts een deel der Mennonieten die vasthouden aan de gewoonten der vaderen. Het gezamenlijke ledental der Mennonieten in Canada bedraagt rond 530.000 verdeeld over zeventien verschillende classificaties. Dus een flinke verbonden kerkgemeenschap is er niet. Niet inbegrepen in dit getal zijn de 8500 Hutterites in Manitoba en de andere Prairieprovincies die toch in zekere mate verwant zijn aan de Mennonieten doch meer in commune vorm leven. Een stil en zeker volk dat met niemand iets te doen heeft, zich er niet mede vermengt, geen openbare functies wil bekleden en voor militaire dienst niet te vinden is.

De meerderheid der Mennonieten kon zich in de loop der jaren niet meer verenigen met de oud-patriarchale zeden en was niet bevreesd om zich meer aan te passen aan het moderne leven en ook te genieten van het goede wat de Schepper aller dingen aan het mensdom gegeven heeft. De Amish Mennonieten vormen wel de grootste groep. In kerkelijk opzicht blijft men trouw aan de oude leer en ook voor de radio kan men meerdere predikers beluisteren.

Merkwaardig is dat in het kerkelijk leven de Duitse taal nog steeds ten volle gebracht wordt en vooral bij de Old Order Mennonites zijn kerkdiensten van twee uur geen zeldzaamheid.

In 1926 heeft de Ontario Amish Mennonite Conference regels uitgestippeld voor haar volgelingen.

Om enkele te noemen: allereerst is het huwelijk onverbreekbaar, het wordt slechts verbroken door de dood. Verder worden veroordeeld wereldgelijkvormigheid, onheilige conversatie, werelds vermaak, Zondags ontheiliging en meer dingen.

Verder — het reeds door ons genoemde gewapend verzet. Eedzwering is evenmin geoorloofd, ook mag men niet deel nemen aan geheime genootschappen en alle verzekering — insurance — is verboden.

Al deze voorschriften, gesteund door teksten uit de Bijbel, wijzen er op dat men ernstig poogt leer en leven in overeenstemming met elkaar te brengen, om te leven naar het grote gebod van haar Heer en Meester, God lief te hebben bovenal en de naaste als zichzelven. En het laatste wordt ook meer malen gedemonstreerd bij ramp en ongeval. De hulp-brigade der Mennonieten staat direct klaar om te helpen, goed georganiseerd, zonder speciale onkosten. Hoe geïsoleerd ook overigens — ze gaan ook buiten de eigen kring en brengen overal waar nodig het Evangelie van de daad.

Er is nog steeds een sterke gemeenschapsband van de Mennonieten over alle landen waar ze zich bevinden en na 400 jaar is men Menno Simons nog niet vergeten. Eind Januari zijn herdenkingssamenkomsten gehouden in Witmarsum en is er ook een tentoonstelling georganiseerd. Het leek ons dienstig eens een blik te werpen op een godsdienstige secte wier oorsprong ligt in het land der vaderen en die door de eeuwen heen is staande gebleven.

Misschien valt er ook voor ons nog wel iets te leren uit de veelal sobere levenswijze dezer lieden. We zullen allicht niet alles aanvaarden — vooral de uiterste wereldmijding ligt ons niet — toch moeten we bedenken dat ook deze Mennonieten, zij het op hun wijze, hun God en Heiland hebben gediend en nog steeds willen dienen.

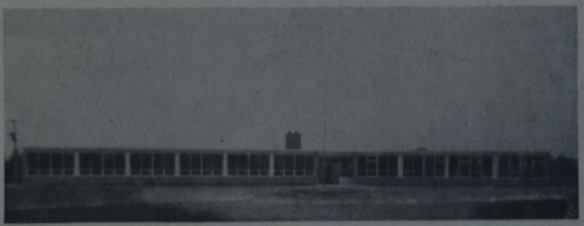

KNOX CHRISTIAN SCHOOL BOWMANVILLE, ONTARIO

During the summer of 1960 the Bowmanville School Society doubled it school building, from four to eight rooms. This was again done in free labour, except for one carpenter who was paid for five weeks. The picture shows the building from the front with 5 classrooms, on a 10 acre lot with a wonderful treed area. Some of the children say that they like the woods best of all the school.

176 children are attending the present nine grades, which are taught by six teachers. Two rooms are still empty. However, by next fall some 120 children are expected, and the curriculum will be extended to ten grades, with eight teachers.

Although Bowmanville is only a small town, the Christian community has many children. Within a few years another expansion will be necessary. Even though the blessing of so many children may be hard on the pocketbook, there is a feeling of satisfaction in Bowmanville that all these children are taught in accordance with the Covenant.

The school seems to have a place in the heart of the people of Bowmanville, since it is operated on a completely free contribution system. The free labour program has made it possible to erect this modern 8 room school building at a total cost of only $47.000.

In 1957 the building was without debt. The addition left the school with a small debt of $5.500.00, while $15.500.00 was paid for already. This was the result of the drive for this addition, held last year.

Although the need, your Christian education will continue to ask many sacrifices from its supporters, the experiences have given the people in Bowmanville sufficient ground to proceed with full trust in the Lord. So many blessings makes it hard to count them all.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

TWO VACANCIES IN ELEMENTARY
and
ONE IN JR. HIGH
(Latin a must).

Applicants state Grade and Subject preference and qualifications to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, BOWMANVILLE, ONT.

John Calvin School, Strathroy, Ont. is in need of

2 TEACHERS

for grades 3—4 and 5—6, for the schoolyear 1961-1962. Please contact Mr. B. Klinker, Campbell St., Strathroy, Ont.

The Dundas Christian School is in need of

A PRINCIPAL
and 1 TEACHER

to start school in Sept. 1961. Please write to Mr. B. de Jong, P.O. Greensville, Ont.

The Guelph Christian School will be in need of a

PRINCIPAL
and
TEACHER

to start school in September 1961. Applications to be sent to the Secretary, Mr. J. Pranger, 6 Dunkirk Street, Guelph, Ont.

Calvin Christian School, Winnipeg requires

ADDITIONAL TEACHERS

for grades 4, 5 and 6, for the 1961-'62 schoolyear. New school, and attractive salary schedule. Please send letters of inquiry to: Ray Themmen, 962 Telbot Ave., Winnipeg 5, Man.

The Vancouver Chr. School Ass. requires the services of intermediate and primary grade

TEACHERS

in its schools in Vancouver and Richmond. Allowances for experience, certification and postgraduate courses. Please send applications, stating qualifications and experience, to Mr. John Dykstra, 4708 Joyce St., Vancouver 16, B.C.

The Christian School Society at Smithers, B.C. needs

A PRINCIPAL and 2 TEACHERS

for the schoolyear commencing Sept. 1961. Please send applications to Sec. Mr. J. Stad, P.O. Box 522, Smithers, B.C.

The Calvin Christian School Soc'y at Trenton, Ont. will be in need of a

FIFTH TEACHER

for the intermediate grades, commencing Sept. 1961. Please send applications to Mr. A. Hoornweg, 41 Fourth Ave., Trenton, Ont.

Calvinistic Chr. School Society of Wellandport is in need of a

TEACHER

for one of the Junior Grades.

Please send application with references to Mr. H. Zantingh, R.R. 2, Smithville, Ont.

The CALVIN MEMORIAL CHRISTIAN SCHOOL of ST. CATHARINES will be in need of a

PRINCIPAL
and
TWO TEACHERS

beginning September 1961. A rapidly growing 5 room school with modern facilities. An experienced principal with a B.A. degree will be preferred. Applications stating qualifications and references should be sent in to Dr. A. Vandermaas, 10 Ann Street, St. Catharines, Ontario.

Uw vertrouwd adres voor
Real Estate
Hypotheek
Taxaties
in METRO TORONTO
is
GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger van
H. KEITH LTD.
181 Eglinton Ave. East, Toronto
Tel. Zaak: HU 7-3333,
Thuis: BA 5-5139

9 ACRES
of the best garden land, 2 miles from Freelton. Irrigation pond with ever running creek. Good 3 bedroom home with double garage. Close to schools. Asking $ 13,900.— with about $ 3,500.— down.
1½ STOREY, BRICK, 3 BEDROOM HOME
in Aldershot, near Botanical Gardens. Bargain at $ 11,900.— with $ 1,500.— down, balance $ 80.— a month.
A VandenBergh at
C. GORDON TODD LTD.
418 MAIN STREET EAST - HAMILTON, ONT.
JA 8-6336 or res. LI 9-5076

Holland Construction Co.
Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. I
Phone WH. 5-4012
Speciaal in Greenhouse Constructie
en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.
KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Did you read the BOOK-REVIEW on page 6 of this issue ?
ORDER NOW :
A PREY TO SATAN
which is the title of this book, written by C. SLUYS, is really a CHRISTIAN BOOK and shows the unique way in which the electing grace of God has been brought about.
Send your order together with an amount of $ 3.00 to:
Guardian Publishing Company Ltd.
BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONT.

Slager's Furniture and Appliances Ltd.

is het juiste en voordeligste adres voor Kwaliteits MEUBELEN en Electrische Artikelen. Komt eens vrijblijvend kijken!

645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810 / LI 9-9610 — HAMILTON, ONTARIO

PIET KUIPERS — JOOP DE HAAS

Een beroemde Canadese vrouw

ABIGAIL BECKER

(Can. Sc.) — Abigail Becker, een kolonistenvrouw van de 19e eeuw, woonde met haar man en kinderen in de buurt van Long Point, Ont., aan de oever van het Erie Meer. Dientengevolge werd zij een goede zwemster.

Abigail had de gewoonte om 's morgens vroeg op te staan om water uit het meer te gaan halen. Toen zij op zekere dag haar emmer in het water schepte, zag zij een stuk gebroken plank op de golven naar de oever komen. Het was een scheepsplank en Abigail wist wat dat betekende.

Zij tuurde over de woedende golven. Ja! Daar was iets. Het was het bovenste deel van een schoener, waarvan de matrozen zich aan het tuig vastklemden. Het lag voor de hand, dat het schip gedurende de nacht aan de grond gelopen was.

Abigail's echtgenoot was niet thuis. Er was niemand behalve haarzelf en de kinderen om de bemanning van het tot ondergang gedoemde schip te helpen. Maar Abigail besloot haar uiterste best te doen.

Zij riep haar kinderen en liet hen hout verzamelen. Het duurde niet lang of zij had een geweldig vuur op het strand en de kinderen bleven er drijfhout inwerpen.

In het meer klemden de kapitein en de bemanning van het schip zich nog steeds aan het tuig vast. Maar Abigail wist, dat zij het niet veel langer zouden kunnen uithouden.

"Zij moeten naar de kust zwemmen," zo zei ze. Daarom riep zij met haar handen aan de mond naar de matrozen, maar deze konden haar niet horen. De wind huilde en gierde.

Tenslotte liep Abigail het kille water in en de golven sloegen tegen haar tenger lichaam. Zij hief haar armen op, wees naar de matrozen, dan naar haarzelf en vervolgens naar het vuur op het strand. Zij wilde hen in het water laten springen en naar land laten zwemmen. Zij stond klaar om hen te helpen.

Tenslotte begreep de kapitein wat zij hem trachtte te vertellen. Hij besloot om te proberen de kust te bereiken.

Hij sprong in het water en trachtte te zwemmen. Maar hij was uitgeput vanwege de doorstane ellende. Hij ging onder en hij zou verdronken zijn, indien Abigail hem niet tegemoet gezwommen was. Zij greep hem en trok hem door het ijskoude water naar het strand. Toen de eerste stuurman zag, dat de kapitein veilig was, sprong ook hij in het water in de hoop dat hij zich zou kunnen redden. De kapitein zag hem springen en stortte zich in het water in een poging om zijn collega te redden. Maar hiervoor had hij niet voldoende kracht en beiden zouden verdronken zijn, indien Abigail niet het meer in gegaan was en hen beiden gered had.

Zij gaf de twee mannen hete thee en richtte zich vervolgens tot de rest van de bemanning. "Schiet op! Zwem en ik zal je helpen," zo schreeuwde zij.

Eén voor één lieten de matrozen zich in het water vallen. De dappere Abigail liep het water in en zwom elke man halverwege tegemoet. Door met grote moed te zwemmen en te duiken bracht zij alle matrozen veilig aan wal. Vervolgens verstrekte zij hun warm voedsel en onderdak.

Abigail Becker was een dappere vrouw en een typisch voorbeeld van een kolonistenvrouw van haar tijd.

British Columbia International Trade Fair

May 3 — 13, 1961

Dutch goods will be well represented at the 1961 British Columbia International Trade Fair, Exhibition Park, Vancouver, B.C. May 3 — 13. Twenty nations will be represented by government exhibits and approximately another twenty will be represented by individual industries and manufacturers.

The BCITF is sponsored by the Provincial Department of Industrial Development, Trade and Commerce, Hon. R. W. Bonner, Q.C., Minister. The Trade Fair is organized and administered by volunteer leaders in B.C. industry and commerce headed by Mr. W. J. Borrie, a past President of the Canadian Chamber of Commerce.

More than 200 exhibitors will display goods of wide variety from all parts of the world and arrangements have been made for attendance of several thousand purchasing agents and buyers generally from Western Canada and the U.S. Pacific Northwest. Public attendance is expected to exceed 200,000. Many special attractions have been arranged. The BCITF is also staging, with sponsorship by the Shell Oil Company of Canada, Limited, a cross-Canada Car Rally, one of the world's longest, over 4,000 miles from Montreal to Vancouver. General Manager of the BCITF is Don H. Mollison.

"Most nations, regardless of tariff policies, hold Trade Fairs," states Hon. R. W. Bonner, Q.C. "The BCITF, in accord with centuries old Trade Fair tradition, is simply a market place. Our great dependence upon exports from British Columbia and, indeed, from Canada makes our adherence to Trade Fair practice vital to our existence. It can also attract investment and new secondary industry".

Werft abonnees voor CALVINIST-CONTACT

SENSATIONAL OFFER!

Directly from „Europe's Famous Black Forest" we imported for you REAL

CALLING CUCKOO-CLOCKS.

These clocks are decorated with fine woodcarvings, they have an almost everlasting clockwork and a regulable pendulum, by which they are very good time-keepers.

Besides, *CALLING* every quarter the CUCKOO brings cosiness in your home.

You will be surprised at the long life and ... how delighted the children will be with it!

We send to them who forward by airmail the coupon with a money-order at $ 5.50 (no other way of payment is possible) within ten days after reading this advertisement. Each clock is thoroughly examined before sending, packed in a solid box and sent to you postfree by sea-mail after receiving your postal-order or bank money-order.

COUPON

Name: ....

Address: .... *Place:* ....

Please send to me .... *real calling* CUCKOO-CLOCKS *from the Black Forest at* $ 5.50 *I have sent to you* $ .... *by* postal-order / bank money-order today.

To: Grand Comptoir Universel d'Horlogerie
Homeruslaan 83 - Postbus 44 - UTRECHT (Nederland)
Established since 1935.

John Wesselius' Accounting Services

Where your interests are my concern.

1447 FAIRMILE COURT
CLARKSON, ONT.
TA 2-9400

FOR HOUSES,
Investment Properties,
Building Lots and Farms
in or near
TORONTO
see or write
HARRY SNOOK
with
Harvey Keith, Realtor
181 Eglinton Ave. East
HU 7-3333 or HI 7-1417

"World Wide Travel Service"

359 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken. *Laten Uw reisproblemen onze zorgen zijn.*

ADRIAAN LIMBERTIE
ME 5-5661 - 's avonds HI 4-8280

SPAAR waar meer dan twee miljoen Canadezen — nieuw zowel als oud — aan hun toekomst bouwen.

"MY BANK" — B of M

GELD OVERZEE STUREN?
Gebruik "B of M WORLDWIDE MONEY ORDERS"

Vlug, Veilig, Gemakkelijk — de beste service voor buitenlandse betalingen, "B of M Worldwide Money Orders" zijn ideaal voor geldzendingen tot een bedrag van $ 500 (in U.S.-valuta) aan familie, vrienden en zakenrelaties in het buitenland.

Maak gebruik van deze vlotte service bij het kantoor van de Bank of Montreal in Uw omgeving. U spaart Uzelf tijd en moeite met "B of M Worldwide Money Orders".

BANK OF MONTREAL
Canada's Eerste Bank

SINDS 1817 WERKEND MET CANADEZEN UIT ALLE VOLKSLAGEN

GROWING WITH CANADA

THE COMMERCIAL LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

heeft het genoegen U mede te delen, dat zij een nieuw kantoor heeft geopend in

WINNIPEG

300 Main Street
Phone: Whitehall 2-2867

Het kantoor staat onder leiding van Mr. Rijk Heemsbergen, Divisional Superintendent voor Manitoba, die U en de Uwen gaarne met al UwVerzekeringsaangelegenheden van dienst zal zijn.

THE COMMERCIAL LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA
HEAD OFFICE: 1303 YONGE STREET, TORONTO 7, ONTARIO. — PHONE: WA 5-4144

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....